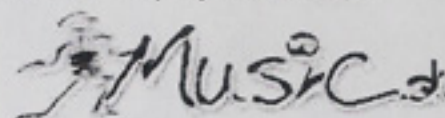

Študentský časopis
2.č., 2.r., 5sk, občasník

XXL

Partnerom projektu XXL je:

<http://www.music.sk>

XXL NEW, ŠTUDENTSKÝ ČASOPIS; ČÍSLO 2; ROČNÍK 2; 2 / 1998; CENA 5 SK

DNES

DIANIE V MESTE

Od vydania prvého čísla XXL, sa toho v Košiciach udialo naozaj dosť. Prierez niektorými z udalostí si môžete prečítať v dnešnom čísle

HUDBA

Viete o tom že... Tieto slová, vás už nemôžu prekvapiť... Hudobné okno, vás s niektorými z najdôležitejších odpovedí oboznámi.

NEBUDE CHÝBAŤ

Ani v dnešnom čísle nebude chýbať anketa, vylepšené vtipy, recenzia filmu, postrehy i názory, ako aj kultúrny informátor a pár informácií o akciách pripravovaných našou školou.

NABUDÚCE

Ak bude vysielateľ, tak počúvajte SQ rádio a dozviete sa, čo si budete môcť prečítať v nasledujúcom vydaní časopisu XXL.

INTRO

Po cca mesiaci máte opäť možnosť vzhliadnuť plody našej práce, kvôli ktorej sa nám podarilo nachytať aj zopár známok s vyššou hodnotou ako jedna, či dva, ale o to lepší zážitok by ste mali mať z tohto čísla XXL.

V tomto druhom čísle by ste už mali nájsť podstatne menej chýb a podstatne viac reportáží a článkov. Počet stránok sa zvýšil a veľkosť písma sa zmenšila, čím by sa malo dosiahnuť zvýšenie kvantity článkov. Chceli by sme pozdraviť tzv. jediného nástupcu starého XXL a prajeme mu veľa úspechov a veľa krvi, násilia a všetkého čo majú autori LMD tak veľmi radi. Ďalej by sme radi poďakovali všetkým, čo prispeli k tvorbe tohto druhého čísla. Práve teraz máme už celý časopis vytlačený a sedíme v kancelárii a krvopotne sa píše toto intro.

K zásadným zmenám taktiež patrí aj zmena rôznych faktorov v tomto čísle oproti číslu minulému.

To, že ste až tak leniví, že sa vám nechcelo ani prispieť do ankety napriek tomu, že ste mali tak zásadnú motiváciu ako je možnosť zisku dvoch lístkov do kina, nás nadpriemerne prekvapilo. Došli nám totiž len štyri anketové lístky, pričom jeden sa ani nedá zarátať, keďže sa podobal na list pre Fantozzi ho. Takže dajú sa zarátať len tri lístky, podľa ktorých sa naozaj nedá určiť mienka celej spoločnosti čítajúcej XXL.

To, že neboli uverejnené hlasovacie lístky do hitparády, naozaj uznávame ako našu chybu... Mohlo vás však napadnúť, hlasovacie lístky vyrobiť a tie nám následne vhoďiť do XXL boxu. Keď sme už pri tom boxe, je mi ľúto, že pokračuje trend z minulého XXL, teda trend ničenia našich boxov. Dúfame, že sa to už nestane. Všimli sme si totiž, že box SQ Rádia tu vydržal už pekne dlhú dobu, a tak po vzájomnej dohode, sme si tento box prenajali. Teda ak nabudúce sa bude niekto pripravovať na demoláciu nášho boxu, nech si zapamätá, že to nie je náš box, ALE BOX SQ RÁDIA.

V dnešnom čísle, môžete nájsť pár príspevkov z Literárneho klubu OZVENA, teda nášho nového partnera. Keď sme pri tých partneroch, tak vám hovorím, že sme prehľadali spoluprácu s informačným servisom Music.sk, začali spolupracovať s SQ Rádiom a aj s už vyššie spomenutým literárnym klubom OZVENA.

Dosť však už bolo úvodných slov, môžete kľudne otvoriť a svoj pohľad hodiť na vnútorné strany dnešného čísla XXL.

Len tak mimochodom, dnes musíte za trest anketové aj hlasovacie kupóny do hitparády vyrobiť sami.

(Redakcia)

Imatrikulácia '98

Dňa 20. novembra sa v Košickom Jumbo centre uskutoční imatrikulácia pre nových žiakov našej školy. Cena lístka ešte nie je určená, ale z dobre informovaných zdrojov, sa nám podarilo zistiť, že sa vám, určite opláti prísť, keďže v programe vystúpia aj rôzne hudobné zoskupenia, aké naša škola ešte nazažila. Ich názvy sú však ešte tajomstvom. Určite sa však opláti prísť, príďte sa zabaviť.

Anketa

Nedávno, sme sa zúčastnili školou organizovaného predstavenia Ako bolo na počiatku. Keďže reakcie naň boli rôzne, skúsili sme zistiť práve váš názor naň.

Boli položené otázky:

1. Aký je tvoj názor na predstavenie Ako bolo na počiatku?
2. V čo ty veríš?
3. Je podľa teba dosť kultúrnych podujatí organizovaných školou?

Respondent 1

1. Nepríťažlivý pre neveriacich a bolo to možno povedať zbytočné, nesplnilo to účel, o ktorý sa snažili autori.
2. Ja? V boha a svoje schopnosti.
3. Myslím si že nie, a takéto kultúrne podujatia vôbec nemajú význam ako taký. Malo by sa viac dbať o to, čo chcú žiaci, a nie len o to čo sa tým myslí.

Respondent 2

1. Čo sa týkalo informácií o kresťanstve, tak sa tam dalo niečo dozvedieť, ale vlastne bolo to vnučovanie toho.
2. Ja? V niečo vyššie verím, ale konkretizovať to neviem.
3. Neverím.

Respondent 3

1. No tak, mne sa to predstavenie vôbec nepáčilo, pretože ho viedli takou násilnou formou, a keď sa aj snažili niekoho presvedčiť, tak

mňa osobne nepresvedčili. No proste sa mi to nepáčilo.

2. V boha nie, neviem povedať.
3. Nie, je ich veľmi málo.

Respondent 4

1. Veľmi pekné to bolo.
2. Ja som osobne kresťan, ale nie som osobne nadšený takýmto spôsobom šírenia kresťanskej viery. Napríklad ja som bol v Amerike a tam sa stal taký prípad, že na škole bolo predstavenie a spievalo tam jedno dievča a keď v piesni použila nejaké vulgárne slová, tak ihneď na ňu riaditeľ niečo chystal, pretože to bolo vlastne ku publiku, ktoré tam bolo nútené sedieť. Takže ja si myslím, že pokiaľ publikum je nútené, tak je to troška nedokonalé.
3. Myslím že dosť.

Respondent 5

1. Ja si o tom myslím, že mali sme ísť radšej do kina a nie na takú biblosť, bo zbytočne love sme platili. Nebolo to dobré.
2. Hej, som veriaci, ale také, slabé to bolo. Mne sa to vôbec nepáčilo, som tam skoro zaspal aj ma bolel chrbát z toho.
3. Myslím si že nie, ale ani mi to veľmi nechýba.

Respondent 6

1. Ja, ako neveriaci človek, som v tomto predstavení nenašiel zmysel. Sám som však bibliu prečítal, takže poznám všetko, čo tam bolo podané tak čudnou formou.

2. Neverím v Boha, verím v iné, čo však neviem špecifikovať.
3. Nie, školou organizovaných predstavení je veľmi málo.

Z dnes vykonanej ankety, v ktorej sa otázky týkali hlavne predstavenia Ako bolo na počiatku nám vyplynuli závery, podľa ktorých môžeme usudzovať, že účasť (povinná) na tomto predstavení k ničomu nevedla, pretože žiakov toto predstavenie nezaujalo.

XXL sa poďarilo zistiť, že vedenie školy pri voľbe účasti svojich žiakov nevedelo o aké predstavenie ide, pričom sa pridržalo len skúsenosti, ktoré nadobudlo pri minulom predstavení organizovanom touto skupinou.

Bolo by teda určite lepšie, zistiť si o čo ide, aby nám žiakom nabudúce nebolo povedané v jeden deň, že ideme na divadelné predstavenie, na druhý deň že je to literárna akcia a nakoniec že sa zúčastníme náučného predstavenia.

Takisto by si vedenie školy malo vopred zistiť, akou formou je daná téma poslucháčovi podaná, aby nenastali situácie, ktoré na predstavenia nepatria, a ktoré boli v tomto prípade vyvolané len nespokojnosťou s výkonmi a výrokmi aktérov.

To je na dnes z ankety všetko, nabudúce opäť niekoho zastavíme, možno práve vás.

Bospostreh

Ako mi chce niekto hovoriť, že politika nepatrí do školy a jedného dňa sa celá škola vyberieme na predstavenie, o obsahu ktorého nikto nič nevedel až nakoniec vysvitlo, že ide o prednášku o kresťanstve. Nemyslím si, že táto téma nepatrí do školy, ale tak ako o politike treba aj o nej diskutovať a nie prednášať. Chcel som sa ísť spánom, ktorý v inkriminovanom vystúpení vystupoval, a aj som sa s ním dohodol na termine, no vošlo mi do toho niečo a už som ho

nezastihol. Ale spravil som anketu na túto tému a i poznatky z rozprávania s mojimi kamarátmi nasvedčujú tomu, že málokto hodnotí toto predstavenie v kladnom zmysle. Ja som neveriaci, no od začiatku som sa snažil dávať pozor a na predstavenie som sa dokonca tešil a ešte aj keď som videl, že je to o živote Ježiša počúval som, no nakoniec som bol úplne znechutený a mal som nužkanie, že pôjdem za tým pánom a poviem mu svoj názor, no rozmyslel som si to.

Napríklad ma veľmi zarazili také výstupy ako napríklad, že pred Bohom sme si všetci rovni, ale do neba sa dostanú len tí čo uveria. Aká je toto rovnosť? A najviac ma pobavilo to, keď hlavná postava sa tvárila ako antirasista a hovorila, že by sme nemali hovoriť, že Židia, ako spoločenstvo ukrižovali Ježiša... A zabil to tým, že Rimania ho ukrižovali. V čom je spoločenstvo Židov iné, ako spoločenstvo Rimanov. Určite sa k tejto téme ešte vrátim, ale myslím si, že povinné akcie tohto druhu počas vyučovania do školy nepatria a čudujem sa, že voči tomu sa nikto neozval.

(Bos)

Amnesty International

Tisíccky ľudí sú vo väzení pre svoje presvedčenie. Mnohých väzňov bez obžaloby a bez súdu. V rozličných častiach sveta sú ľudia vystavení mučeniu a trestu smrti. Na mnohých miestach „miznú“ muži, ženy a deti. Inde popravujú ľudí bez akéhokoľvek ohľadu na zákonný postup. Asi na dvoch tretinách tejto planéty je nepohodlný názor stále dôvodom na to, aby sa človek dostal do väzenia, z ktorého často niet návratu. Tento stav sa nezmení, ak na tom verejnosť sveta nebudie nástojíť. Verejnosť tvorí každý z nás. To je základné krédo Amnesty International.

Amnesty International je celosvetové nepolitické hnutie zohrávajúce špecifickú úlohu v medzinárodnej ochrane ľudských práv.

Amnesty International

- > žiada prepustenie väzňov svedomia, t.j. ľudí väznených za svoje názory, pohlavie, farbu pleti, etnický pôvod, jazyk či náboženstvo, za podmienky, že nepoužili ani neschvaľujú násilie
- > je proti trestu smrti, mučeniu a iným krutým, neľudským či ponižujúcim spôsobom zaobchádzania v všetkých väzňov bez výnimky
- > je proti mimosúdny popravám a zmiznutiam, žiada ich vyšetrovanie a potrestanie vinníkov
- > sa venuje vzdelávaniu v oblasti ľudských práv
- > monitoruje dodržiavanie ľudských práv vo svete

Je Amnesty International politická?

Vlády majú povinnosť zodpovedať sa medzinárodnému spoločenstvu za dodržiavanie ľudských práv. Amnesty International nepodporuje žiadnu vládu alebo politický systém. Je nestranná. Nezastáva názory ľudí, ktorých práva sa snaží brániť. Zaoberá sa výlučne ochranou ľudských práv. Zárukou objektivity je aj to, že žiadny člen ani skupina sa nezaobrá prípadmi väzňov svedomia vo vlastnej krajine. Vo vlastnej krajine Amnesty International pracuje v oblasti výchovy ľudských práv a zasadzuje sa za zmenu zákonov, ak nezodpovedajú medzinárodným normám.

Ako vznikla Amnesty International?

V roku 1961 si britský právnik Peter Benenson prečítal správu o zatknutí dvoch portugalských študentov, ktorí si v krčme pripili na slobodu. Právnik bol pobúrený. Napísal svoj novinový článok, v ktorom vyzval všetkých ľudí aby sa nenásilne zasadili o ich prepustenie. Za obdobie jedného mesiaca sa prihlásilo vyše tisíc ľudí, ktorí mu ponúkli praktickú pomoc. Portugalský študenti boli prepustení. Neskôr sa zrodilo rýchlo rastúce medzinárodné hnutie. Dnes vo viac ako 160 krajinách pracuje vyše milión členov Amnesty International. V roku 1994 zaregistrovalo MV SR „Združenie Amnesty International na Slovensku“.

Ako to funguje?

Keď sa Amnesty International dozvie o prípade porušenia ľudských práv, informácie overí z dvoch nezávislých zdrojov. Prostredníctvom svojich členov oboznámi s prípadom verejnosť celého sveta a vyzve ju, aby listami protestovala u vlád príslušných krajín.

Kto pracuje s Amnesty International?

Sú to ľudia mnohých profesií a záujmov. Sú to ľudia, ktorých trápia perzekúcie a nepravosti.

Ako Amnesty International získava informácie?

Amnesty International kladie veľký význam na nestranné a presné zisťovanie faktov. Medzinárodný sekretariát Amnesty International so sídlom v Londýne má výskumné oddelenie, ktoré zbiera a analyzuje informácie z novin, časopisov, vládnych bulletinov, rozhlasových vysielaní, správ právnikov, humanitárnych organizácií, z listov väzňov a ich rodín. Amnesty International preberá plnú zodpovednosť za správy, ktoré publikuje.

Odkiaľ Amnesty International získava peniaze?

Predpokladom politickej nezávislosti je aj finančná nezávislosť. Amnesty International neprijíma finančnú pomoc od vlád ani od vládnych inštitúcií. Príjmy pochádzajú od súkromných sponzorov, z darov jednotlivcov, členských príspevkov a miestnych zbierok.

Ďalšie informácie o Amnesty International, si môžete zistiť na internetovej adrese www.amnesty.sk

Ludské práva

Toto je prvých pätnásť z tridsiatich článkov Všeobecnej deklarácie ľudských práv a slobôd.

Valné zhromaždenie OSN vyhlasuje

túto Všeobecnú deklaráciu ľudských práv ako spoločný štandard, ktorý majú dosiahnuť všetky národy a štáty s cieľom, aby sa každý jednotlivec i každý orgán spoločnosti, majúci túto deklaráciu stále na zreteli, snažili výukou a výchovou zvyšovať úctu k týmto právam a slobodám a zabezpečiť postupnými vnútroštátnymi i medzinárodnými opatreniami ich všeobecné a účinné uznávanie a zachovávanie tak medzi národmi členských štátov navzájom, ako aj medzi národnými územiami, ktoré spadajú pod ich právomoc.

Článok 1. Všetci ľudia sa rodia slobodní a rovní v dôstojnosti aj právach. Sú obdarení rozumom a svedomím a majú sa k sebe správať v duchu bratstva.

Článok 2. (1) Každý je nositeľom všetkých práv a slobôd, ktoré stanovuje táto deklarácia, bez akéhokoľvek rozdielu ako sú rasa, farba pleti, pohlavie, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné presvedčenie, národnostný alebo sociálny pôvod, majetok, rodové alebo iné postavenie. (2) Ďalej sa nesmie robiť nijaký rozdiel z dôvodu politického, právneho alebo medzinárodného postavenia krajiny, alebo územia, ku ktorému osoba prináleží, či ide o krajinu alebo územie nezávislé, poručnícke, nesamosprávne alebo podrobené inému obmedzeniu suverenity.

Článok 3. Každý má právo na život, slobodu a osobnú bezpečnosť.

Článok 4. Nikto nesmie byť držaný v otroctve alebo nevoľníctve; všetky formy otroctva a obchodu s otrokmi sú zakázané.

Článok 5. Nikto nesmie byť podrobený mučeniu alebo krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Článok 6. Každý má právo, aby bola všade uznávaná jeho právna osobnosť.

Článok 7. Všetci sú si pred zákonom rovní a majú právo na rovnakú ochranu zákonom bez akéhokoľvek diskriminácie. Všetci majú právo na rovnakú ochranu proti akéhokoľvek diskriminácii, ktorá porušuje túto deklaráciu a proti akémukoľvek podnecovaniu takejto diskriminácie.

Článok 8. Každý má právo, aby mu príslušné vnútroštátne súdy poskytli účinnú ochranu proti činom, ktoré porušujú základné práva, ktoré sú priznané ústavou alebo zákonom.

Článok 9. Nikto nesmie byť svojvoľne zatknutý, zadržaný alebo vyhostený.

Článok 10. Každý má rovnaké právo, aby bol riadne verejne vypočutý nezávislým a nestranným sudcom, pokiaľ ide o určenie jeho práv a povinností alebo akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Článok 11. (1) Každý, kto je obvinený z trestného činu, má právo byť považovaný za nevinného, kým nie je dokázaná jeho vina vo verejnom konaní, v ktorom mu boli dané všetky záručky nevyhnutné na jeho obhajobu. (2) Nikto nesmie byť odsúdený za nejaký čin alebo zanedbanie, ktoré v čase, keď boli spáchané, neboli podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom. Nesmie byť uložený ťažší trest, než aký bolo možné udeliť v čase, keď bol trestný čin spáchaný.

Článok 12. Nikto nesmie byť vystavovaný svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, do rodiny, domova alebo korešpondencie, ani útokom na svoju česť a povesť. Každý má právo na právnu ochranu proti takýmto zasahom a útokom.

Článok 13. (1) Každý má právo na slobodu pohybu a bydliska vo vnútri hraníc ktoréhokoľvek štátu. (2) Každý má právo opustiť ktorúkoľvek krajinu, aj svoju vlastnú, a vrátiť sa do svojej krajiny.

Článok 14. (1) Každý má právo vyhľadať a požívať v iných krajinách azyl pred prenasledovaním. (2) Tohto práva sa nemožno dovolávať v prípade stihania vznikajúceho skutočne na základe nepolitických trestných činov alebo konaní, ktoré odporujú cieľom a zásadám Organizácie Spojených Národov.

Článok 15. (1) Každý má právo na štátnu príslušnosť. (2) Nikto nesmie byť svojvoľne zbavený štátnej príslušnosti a ani práva svoju štátnu príslušnosť zmeniť.

Článok 16. (1) Ženy aj muži, ktorí dosiahli plnoletosť, majú právo, bez akéhokoľvek obmedzenia z dôvodov rasových, národnostných alebo náboženských, uzavrieť sobáš a založiť si rodinu. Pokiaľ ide o manželstvo, majú nárok na rovnaké práva počas jeho trvania, i po jeho rozviazaní. (2) Sobáše môžu byť uzavreté iba so slobodným a plným súhlasom nastávajúcich manželov. (3) Rodina je prirodzenou a základnou jednotkou štátu, a má nárok na ochranu zo strany spoločnosti a štátu.

Článok 17. (1) Každý má právo vlastníť majetok tak sám, ako aj spolu s inými. (2) Nikto nesmie byť svojvoľne zbavený svojho majetku.

Článok 18. Každý má právo na slobodu myslenia, svedomia a náboženstva; toto právo zahŕňa v sebe aj voľnosť zmeniť svoje náboženstvo alebo vieru, ako aj slobodu prejavovať svoje náboženstvo alebo vieru sám alebo spoločne s inými, či už verejne alebo súkromne, vyučovaním, vykonávaním náboženských úkonov, bohoslužbou a zachovávaním obradov.

Článok 19. Každý má právo na slobodu presvedčenia a prejavu; toto právo neprípúšťa, aby niekto trpel ujmu za svoje presvedčenie a zahŕňa právo vyhľadávať, prijímať a rozširovať informácie a myšlienky akýmikoľvek prostriedkami a bez ohľadu na hranice.

Článok 20. (1) Každý má právo na slobodu pokojného zhromažďovania sa a združovania. (2) Nikto nesmie byť nútený stať sa členom nejakého združenia.

Ďalšie uverejníme v nasledujúcom čísle XXL.

... Končí sa tretia hodina... Začína sa prestávka... Z reproduktora, ktorý visí nad dverami štartuje dnešné vysielanie SQ Rádia... Aká pekná idylka. Takto nejak vyzerali začiatky prestávok, ktoré nám vyplňalo SQ Rádio...

... Toto je rozhovor s Pichalom – niekdajším šéfom niekdajšieho alejáčkeho SQ Rádia, ktorý sa uskutočnil pri príležitosti blížaceho sa druhého výročia vysielania SQ Rádia na škole a prvého výročia existencie na Internete...

Otázka prvá: Prečo už SQ Rádio nevysiela?

Hmmm, je to ťažká otázka. A odpoveď bude asi ešte ťažšia. Starý team, ktorý sa o rozbeh SQ Rádia postaral, je už v oktáve a na SQ Rádio nám neostáva čas. A teraz septima, ktorá sa k nám pred rokom pridala, by síce rada pokračovala v našich šľapajách, ale...

ale čo, nebudem drisťaf, poviem to na rovinu – slovenské školstvo je všeteč vieme kde, a peniaze nie sú ani na najnutnejšie veci, nie to na prevádzku SQ-čka. Pevne verím, že sa táto situácia vyrieši čo najskôr a že SQ Rádio bude opäť hučať cez veľké prestávky tak, ako hučia rádiá na iných školách.

Dobre, poďme do histórie. Ako to celé začalo?

Prvé pokusy o vysielanie boli niekedy v školskom roku 1993/94, alebo nejak tak. To sme sa snažili robiť konkurenciu vtedajšiemu A-Team rádiu, na čele ktorého stál Igor Krupa, poniektorí si ho ešte budú pamätáť. Tých pár vysielaní mám dodnes na kazete a raz za čas si ich pustím. Vždy sa smejem nad tým, akí sme boli naivní, akí sme boli frajeri, Schuko by povedal – "akí sme boli huští". Bola to čistá amatérčina, ale vyžarovala z nej nenormálna chuť robiť niečo takéto. Nad prípravou 13-minútového vysielania sme trávili aj vyše 10 hodín. Potom prišli letné prázdniny, a po prázdninách sme v tom už nepokračovali. To boli tie úplné začiatky.

A čo bolo ďalej?

V septembri 1996 som si so Schukom povedal, že by nebolo odveci obnoviť vysielanie školského rádia. Vedenie školy nás vtedy výrazne podporilo a už začiatkom novembra sa na škole objavili letáky "Začínáme 11.11.1996 o 10:37". Nikto z nezasvätených netušil, čo to bude. Nakoniec z toho bolo školské rádio. Okrem Schuka a mňa majú na zrode SQ Rádia nemalý podiel i naše spolužiačky Peťa Fencíková a Stanka Hudáková. A keby toto nebol rozhovor, ale ďakovný list, najväčšie ĎAKUJEM by patrilo našej pani triednej Viere Raschmanovej, pretože jej SQ

Rádio narobilo snáď najviac starostí, no napriek tomu vždy stála pri nás a podporovala nás.

Ako je to s vaším štúdiom?

Hehe, to je taká zvláštna kapitola. Ale poporiadku. Na samom začiatku sme mali dva magnetofóny a jeden počítač, ktorý bol vlastne server školskej siete. Na tomto "ničom" sme pripravovali vysielania vopred na kazetu a cez veľkú prestávku sa to len celé pustilo z kazety do tried. Prvé mesiace sa vysielalo z učebne výpočtovej techniky číslo 138, práve kvôli tomu, že tam bol počítač. Potom nám vedenie školy umožnilo spraviť štúdio v... no... ehm... nepoužívaných pánskych toaletách. Letné prázdniny v roku 97 sme strávili so Schukom v škole a z bývalých toaliet sa stalo štúdio, samozrejme omietnuté, vymaľované, s kobercom, a všetkým, čo k štúdiu patrí. Naše technické vybavenie sa zlepšovalo závratnou rýchlosťou. Bude sa zdať že sa chválim, ...

... pochváľ sa ...

..... ale na Slovensku sú podľa mojich informácií dve rádiá, ktoré nevysielaajú z Cdčiek, ale z počítača a využívajú pri tom modernú technológiu zvanú MP3. Jedno také rádio je FUN Rádio, a či veríš, či nie, druhé sme my. A viem, že o prechode z CD-čiek na MP3 rozmýšľa aj KIKS Rádio a ďalšie profesionálne rádiostanice. Oproti ostatným školským rádiám máme tiež veľký náskok. Naše štúdio je nielen kvalitné, ale okrem iného napríklad dokáže fungovať bez zásahu obsluhy – dá sa naprogramovať, v ktorý deň o akom čase sa má zosilňovač zapnúť, kedy vypnúť, kedy sa má pustiť aká skladba, kedy aký jingle, a tak ďalej.

Hej, jingle, to poznám... „Nesmúť, usmej sa...“

... rozmláť rádio... Prvú várku jinglov pre nás naspievala Angelika Bezecná – a jedným z týchto jinglov bol aj práve "Nesmúť, usmej sa", ktorý si ešte pár týždňov po jeho premiére spievala skutočne celá škola. Raz sme to otestovali – v polovici jingla sme stiahli hlasitosť a z tried bolo počuť spev žiakov... Bolo to super. Každý vie, že tieto jingle naspievala Angie, ale asi nikto netuší, že hudbu má na svedomí

AC+ - to je kapela, ktorá bola v roku 1988 prvá vo vtedajšej televíznej hitparáde 5xP so skladbou "Na ulici stála, volala sa Klára...". Pôvodne sme si melódie iba "ukradli" z ich CD-čka, ale chalani z AC+ naše jingle už počuli, povolili nám použiť v nich ich melódie, a dokonca sa im tie jingle páčili... Druhá vďaka jinglov je na úrovni, za ktorú by sa nemuselo hanbiť ktorékoľvek komerčné rádio. No v škole odzneli len zopárkrát, pretože boli dokončené niekedy v apríli 98 a na konci júna prestalo SQ Rádio vysielať. Celé tieto jingle - teda aj hudbu, aj text, má na svedomí skupina Face to Dance, s ktorou si mimochodom dodnes veľmi dobre vzájomne vypomáhame. Len tak medzi rečou, prednávkou boli na Markíze v Deke a teraz niekedy by mali byť na STV v Triangli...

A čo internetové SQ Rádio?

Huh, to si ma trochu zaskočil. Ak z toho má byť len článok, nie kniha, musím si to trochu uložiť v hlave... Takže stručne. 11.11.1996, teda presne rok po tom, čo sme začali vysielať v škole, sme začali šíriť naše vysielačie aj prostredníctvom Internetu. Sme prvé a dodnes jediné rádio na Slovensku i v Čechách, ktoré vysiela na Internete a nevysiela i prostredníctvom terestriálnej siete (to je normálne rádiové vysielačie, čo sa počúva na normálnom rádioprijímači s anténou a gombíkom na ladenie). Na Internete ako takom nás zo slovenských rádii predbehlo iba rádio Twist. Cez Internet nás počuť na celom svete a i keď sa to zdá neuveriteľné, našu hitparádu Desaf' teplých striel skutočne počúvali nielen ľudia na Slovensku, ale dokonca aj niekoľko Slovákov v USA a Kanade. Potom sme kvôli autorským právam hitparádu prestali vysielať a začali sme sa venovať rozhovorom. Vyspovedali sme napríklad Face To Dance (tých dokonca dvakrát), AC+, Metalindu, Roba Opatovského, Charon, Terrify, české kapely Locomotive, Tortharry, a ďalších.

Aké boli ohlasy na Internetové SQ Rádio?

Super. Desaf' teplých striel malo na Internete zopár skutočne skálnych poslucháčov, ktorí nikdy nezabudli hlasovať a aj napísať nejaký ten mail. Naša verná Tánička z Bratislavy nám

vytrvalo mailovala pekných pár mesiacov, a dosť mailov chodilo aj z USA. Niekde ich snáď ešte máme odložené. Nie je tomu ani tak dávno, čo sme dostali mail od jedného človeka z Twist Rádia, ktorý nám napísal, že sa mu SQ Rádio veľmi páči a že nám drží palce. A pred časom som hovoril s programovým riaditeľom Rádia Tatry, a keď som spomenul, že mám niečo spoločné s SQ Rádiom, povedal: "Www.sqradio.sk? To poznám, párkrát som tam bol. Je to celkom dobré.". Vtedy som od hrdosti vyrástol najmenej o takých 10-20 centimetrov. A keď spomenieš SQ Rádio v KIKS Rádiu, zistiš, že celé vedenie vie, o čo sa jedná. A napríklad aj Eva Bacigalová, ktorá robí Top Fun na FUN Rádiu vie, wo co go, i keď neviem, či nás už počúvala.

A to je len pár príkladov.

Skrátka - či veríš, či nie, SQ Rádio pozná dosť ľudí z masme diálnej branže a hodnotia ho väčšinou veľmi kladne.

Asi sa zdá, že sa veľmi chválím, tak to trochu zneutralizujem - k tomu, že sme sa dostali tak vysoko, nám čiastočne pomohla náhoda. Mali sme šťastie, že sme prišli na Internet v tú správnu chvíľu, spojili sa so správnymi ľuďmi, a že sme mali chuť makať.

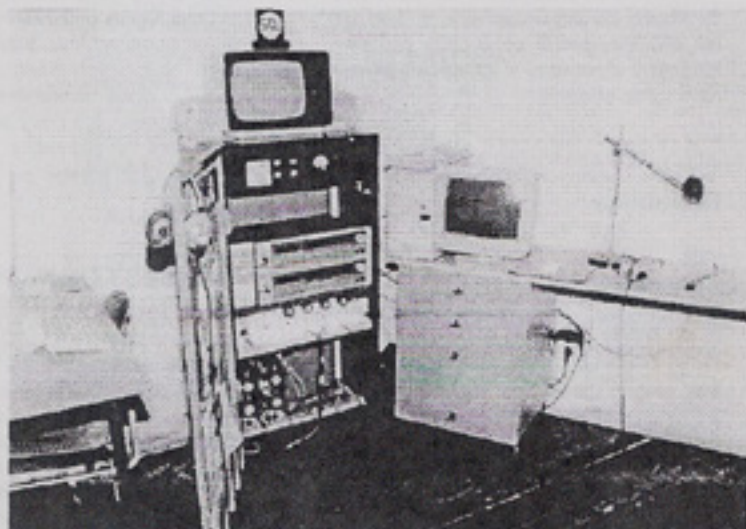
Takže plánujete, alebo plánuješ v takejto činnosti pokračovať aj naďalej?

Pozri... Pred necelým rokom sme s SQ Rádiom získali tretie miesto na celoslovenskom kole SOČ. Teraz sme postúpili na celoslovenské kolo jedného vedecko-technického kongresu. Popri tom zhone, ktorý je pred maturitami, sa snažím ešte makať na iných veciach, ku ktorým som sa dostal práve vďaka SQ a ktoré priamo súvi-

sia s masmédiami. A nič z toho nerobím len preto, aby som to robil, všetko má svoj cieľ. A myslím, že podobne uvažuje aj Schuko.

Takže čo, po škole pôjdeš robiť? Čo s vysokou školou?

Priznávam, že vďaka SQ som si tak pokazil známky, že sa to nedá ani predstaviť. Ale zas s SQ Rádiom sme sa dostali tak vysoko, že keby mi to bol niekto pred dvoma rokmi čo len naznačil, tak sa z neho smejem doteraz. SQ začínala ako chvíľková záujmová činnosť, a teraz zisťujem, že mi ovplyvnilo pravdepodobne celý život. Ale aby som ti odpovedal - s mojimi známkami je šanca, že sa dostanem na vysokú školu, dosť mizerná. No neviem, čo je to zas za zhoda náhod,

ale existuje škola, na ktorej sa dá študovať práve masmediálna komunikácia, ide sa tam bez prijímačiek, a za štúdium sa platí. Takže sa zdá, že na vysokú idem.

Držím ti palce... Chcel by si na záver niečo niekomu odkázať?

Chcem poďakovať všetkým, ktorí sa pričínili o to, že SQ Rádio vzniklo, fungovalo, a prípadne ešte bude fungovať. A chcem vyjadriť svoju úctu všetkým ľuďom, ktorí pochopili, že škola nemusí byť len o presnom dodržiavaní učebných osnov, ale aj o niečom inom.

Díky za rozhovor (XXX)

HUDBA

MANIC STREET PREACHERS

Album *This is my truth Tell me Jours*, je už v poradí piatym na konte tejto skupiny. Jeho pilotný singel **IF YOU TOLERATE THIS...** v súčasnosti boduje takmer vo všetkých hitparádach.

Skupina v minulosti známa predovšetkým vďaka častým škandálom, z ktorých asi najväčším bolo záhadné zmiznutie psychicky narušeného gitaristu roku 1995, tu naväzuje na model predchádzajúceho albumu *Everything Must Go*, na Brit awards označeného ako album roku.

Momentálne sa dá povedať, že Manic Street Preachers, aj keď už len ako trio, patria so svojimi politicky ladenými albumami k najlepším skupinám tohto obdobia.

(Sneaky)

Republica

Keď asi pred rokom bodovala s kontroverzným názvom v hitparádach britská skupina Republica s piesňou *Ready to go*, nebolo isté, či ich rýchly výstup a popularitu nezakončí rovnako rýchly pád a zabudnutie.

Teraz však prichádzajú s druhým albumom *Spees ballads*, v ktorom zmescu techna, popu, punku a rocku dokazujú svoju kvalitu, i to že nie sú len sezónnou kapelou. Pilotným singlom sa stala skladba *From rush*

hour with love, v ktorej na gitarovom podklade je dominujúci najmä hlas charizmatickej speváčky Saffron. Tento album určite stojí za vypočutie.

(Sneaky)

THE CORRS

Táto ostrovná skupina zložená zo štyroch súrodencov je u nás pomerne ešte málo známa. Má za sebou však dosť produktívnu minulosť a hity ako *Only when I sleep* alebo *What can I do?*. Ich hudba je značne poznačená keltskou kultúrou, z ktorej zvukmi Corrs obzvlášťujú svoje baladické skladby. Využívajú široké spektrum hudobných nástrojov od gitár a huslí počnúc a končiac píšťalami a akordeónom. Ich nový album je určený skôr pre vyznávačov jednoduchých melodických piesní.

(Sneaky)

THE BEST OF NICK CAVE AND THE BAD SEEDS

Keď som si prvýkrát vypočul toto skvelé dielo poskladané zo skladieb prierezu tvorby Nicka Cavea and The Bad Seeds, mal som zvláštny pocit. Pripadal som si ako by som vstúpil do inej filadelfy a tento pocit vo mne pretrváva až do teraz. Osobne si myslím, že táto hudba je niečo, čo sa nedá

zaradiť do nejakého štýlu, tomuto proste hovorím „muzika“. Hlboké beaty bubnov, perfektné, čisté basy gitary a do toho Nickov hlas vytvorí spojité priestor, v ktorom každá zmena v skladbe, každý tón navádza iný pocit, a predsa ostávajú všetky spojené v jednom toku, ktorý vytvára celkový dojem zvláštneho pocitu, ktorý by som opísal pomocou pár veršov, ktoré som zložil špeciálne pre tento článok:

V tieni starého stromu,
kde letné svetlo presakuje cez listy,
sedím sám.
Zvláštny pokoj, zvláštne ticho tiahne okolo.
V šere oblakov a v nehybnom vzduchu,
so zvláštnym pocitom tmavo červeného tepla a zároveň príjemného chladu
sedím sám.
Sýte farby trávy pôsobia, tak útulne,
a hoci v širom priestore,
sedím sám,
citím sa veľmi bezpečne.
Odrazu sa pohl vzduch,
no zas ustal v tom zvláštnom pokoji.
Sedím sám?
V diaľke vidím siluety ľudí.
V tom podivnom tichu kolibri preletí okolo a spieva,
no preletí ostane po ňom len čmúha
v priestore a spomienka na spev.
Začalo pršať.
Slabý dážď dopadá na listy a z diaľky počuť hlasy ľudí.
Kaluž do kaluže sa spája a z diaľky dolieha len slabý hukot vodopádu.
Každá riečna sviežosť ovanie mi tvár,
sedím sám a je mi dobre, lebo cítim,
že nie som tu sám.

(Bos)

GREATEST
HITS

Na tejto strane vám budeme pravidelne prinášať text jednej aktuálnej hitovky kapely, ktorá bude predstavená na predchádzajúcej strane. Neviem či ste si všimli, no na predchádzajúcej strane sme vám dnes predstavili skupinu Manic Street Preachers, a tak vám teraz ponúkame znenie ich aktuálneho singla *If You Tolerate This Your Children Will Be Next*.

Dúfam že táto rubrika bude mať u vás úspech. A ešte jeden dodatok. Ak chcete, na anketovom lístku si môžete zvoliť pesničku, ktorej text by sa mal vyskytovať nabadúce na tomto mieste... Takže skúste si spievať:

Manic Street Preachers

This Is My Truth Tell Me Yours

If You Tolerate This Your Children Will Be Next

The future teaches you to be alone
The present to be afraid and cold
So if I can shoot rabbits
Then I can shoot fascists

Bullets for your brain today
But we'll forget it all again
Monuments put from pen to paper
Turns me into a gutless wonder

And if you tolerate this
Then your children will be next
Yes if you tolerate this
Then your children will be next, will be next

Gravity keeps my head down or
Is it maybe shame
At begin so young and begin so vain
Holes in your head today but
I'm pacifist
I've walked La Ramblas but not
With real intent

And on the street tonight an old man plays
with newspaper cuttings of his glory days

And if you tolerate this
Then your children will be next
Yes if you tolerate this
Then your children will be next, will be next

Musím ešte podotknúť, aby ste od nás nechceli prekladať týchto textov, keďže nikto z nás nieje taký macher, aby vedel povedať, čo to po prvé v preklade do slovenčiny znamená, a po druhé čo tým či oným slovným spojením chcel povedať samotný textár.

GameCheater

DIABLO

Chcete si zdvojiť nejakú vec? Sú dve možnosti:

Prvá možnosť:

Vyberte vec, ktorú chcete skopírovať, a položte ju pred seba na zem. Kúsok ustúpte a za opasok (na lektvary a zvitky) si pripravte ľubovoľný lektvar. Potom kliknite na danú vec, akoby ste ju chceli zobrať, čím sa vaša postava dá do pohybu. Teraz musíte rýchlo jednať, pretože v rovnakú chvíľu, ako vaša postava predmet vezme, musíte kliknúť na lektvar za opaskom. Zbieraná vec by sa potom mala objaviť nielen v inventári (ten musí byť zavretý), ale aj v ruke namiesto lektvaru. Položte lektvar na zem a zistíte, či sa jedná o duplikát zobraanej veci. Tento postup vyžaduje trocha tréningu, takže trpezlivosť.

Druhá možnosť:

Vec, ktorú chcete zdvojiť v dungeone položíte na zem. Pod ňu vykúzlíte town portal. Potom si zavrite inventár a choďte si zobrať danú vec tak, aby ste cez ten town portal prešli. Vec sa objaví v inventári a vy v meste. Keď sa town portalom vrátite späť do dungeonu, na zemi nájdete originál, pričom jeho kópiu už máte v inventári.

Music.sk

Babjak, Lipa a Opatovský ako traja mušketerieri

Klip sa v domácich televíznych hitparádach určite uchytí, a myslím, že prekonal aj niektoré zahraničné klipy. Zvlášť tento klip odporúčam dievčatám - na jednej zo scén sedí Robo Opa-

Každý, kto má aspoň základný prehľad o slovenskej hudbe vie, že vydávať v dnešnej dobe pôvodnú slovenskú produkciu je veľmi, veľmi ťažké. Tým príjemnejšou a aj zaujímavejšou bola akcia "Traja mušketerieri", ktorú organizovalo 28. októbra vydavateľstvo BMG v priestoroch bratislavskej kaviarne "Café Museum". Bol to totiž krst nie jedného, ale hneď troch titulov troch interpretov, spievajúcich úplne odlišný štýl hudby. Preto aj ten neobvyklý a tak trochu zvláštny názov - "Traja mušketerieri".

Prvým mušketerierom - Aramišom - bol populárny spevák Robo Opatovský. Hneď na začiatku oficiálnej časti krstu sme na veľkoplóšnej obrazovke videli skutočne horúcu premiéru jeho nového klipu, ktorý bol dokončený len niekoľko hodín pred kustom. Bol to klip ku skladbe Úspech ťa spáli, a musím uznať, že jeho tvorcovia odvedli skutočne skvelú prácu.

to v tvárku na motorke, a v pozadí za ním je niečo, čo by snáď mohla byť vysoká pec železiarni, ktorá pravdepodobne symbolizuje páľavu úspechu. Po premiére tohoto klipu v sprievode živej hudby Robo Opatovský zaspieval dve skladby. O novom CD "Nebol som zlý" potom povedal, že je viac gitarové a je na ňom viac slovenčiny ako na jeho predchádzajúcom CD.

Úlohy Porthosa, ktorý je jedným bujarý, no plyný životných skúseností, sa zhostila už legenda slovenskej hudby - Peter Lipa. Spieval tak tiež naživo, o hudobný doprovod sa postaral Marcel Buntaj a Andrej Šeban. Nové CD Petra Lipu "Čierny Peter" nie je len zvukové, ale je na ňom aj dátová stopa pre počítače, ktorá obsahuje videoklip "Balada o štyroch koňoch". Pripomeniem, že tento klip získal cenu Klip roka 1995 a celý bol robený na počítači.

Tretí, najväznejší mušketerier Athos, bol na tomto podujatí Martin Babjak. Jeho nové CD nesie názov "Romantika". Na veľkoplóšnej obrazovke sme videli "videoklip" - no, nebol to celkom videoklip, bol to vlastne umelecký zostih záberov z natáčania albumu v štúdiu. Naživo zaspieval tiež dve skladby - Too Much Love Will Kill You a slovenskú verziu piesne Ave Maria. Hudobný doprovod mu na gitare robil Henry Tóth. Martin Babjak o ňom prezradil, že sú síce spolužiaci z konzervatória, ale dnes sa na jednom pódiu zišli úplne poprvýkrát.

No a k trom mušketerierom patrí neodmysliteľne aj štvrtý. Tým bol krstný otec všetkých troch titulov Peter Nagy. Ten všetkých troch interpretov pasoval za rytierov slovenskej populárnej hudby a vzápätí pokrstil CDčka. No nie šampanským, ako býva zvykom, ale vodkou, ktorá je produktom jedného zo sponzorov. Potom krstného otca Petra Nagya všetci traja mušketerieri spoločne pasovali za šľachticu slovenskej hudby a Martin Babjak potom, ako to dopovedal, s úsmevom priznal, že Petrovi závidí jeho modrú krv...

Na krste bolo veľmi veľa ľudí, ktorí v slovenskej hudbe niečo znamenajú. Všetko pozorne sledovali objektívny STV, VTV, Markízy, bratislavskej TVR, fotografov a aj reportérské mikrofóny. Akcia bola skutočne vydarená - ostáva len dúfať, že sa tak kvalitné slovenské tituly budú krstiť čím ďalej, tým častejšie.

Tublatanka pripravuje druhú výberovku najväčších hitov

Populárna skupina Tublatanka pripravuje album "Ja sa vrátim - Najväčšie hity 2". Album je pokračovaním prvej, veľmi úspešnej výberovky "Pravda víťazí", z ktorej bolo predaných viac ako 15.000 kusov. Album vyjde na CD a MC nosičoch vo vydavateľstve Monitor EMI koncom novembra, a do predaja sa dostane ešte pred Vianocami.

Obal a booklet albumu bude obsahovať vybrané články, kritiky a zaujímavosti o Tublatanke, ktoré vyšli v slovenských a českých novinách a časopisoch, a aj doteraz nezverejnené fotografie skupiny. Album má plných 74 minút a obsahuje napríklad hity Ja sa vrátim, Matka, Spálená láska a Poďme bratia do Betlehema. Na al-

bume sú aj dva bonus tracky - dosiaľ "ing to the Universe", ktoré sú anglickými verziami dvoch známych hitov.

Producent albumu Maťo Ďurinda sa pre informačný servis Music.sk vyjadril, že si dal zvlášť záležať na kvalitnom zmasťovaní albumu, aby mali priaznivci a fanúšikovia skupiny z počúvania čo najlepší zážitok.

Skupina Tublatanka v súčasnosti úspešne koncertuje v Českej republike, kde má aj svojho manažéra. Koncertné turné po Slovensku plánuje Tublatanka až po vydaní ďalšieho sériového albumu, ktorý by mal vyjsť koncom roka 1999. Turné bude zahŕňať 50 koncertov po celej Slovenskej republike.

Editor pripravuje nové skladby

Martinská HC-crossoverová skupina EDITOR po úspešnom albume "Zero Option" pilne pracuje na nových skladbách. EDITOR nehlási žiadny štýlový odklon, piesne budú opäť agresívne, so silným dôrazom na dynamiku skladieb. Internetová adresa skupiny je www.editor.sk.

Vyšlo druhé číslo The Grimore of Exalted

Deeds

Slovenské vydavateľstvo METAL AGE PRODUCTIONS pri príležitosti piateho výročia svojej existencie vydalo druhé číslo americkej mutácie kultového magazínu THE

nezverejnené piesne "Tonight" a "Fly GRIMOIRE OF EXALTED DEEDS. Vydanie sa opäť zaoberá svetovou undergroundovou scénou a okrem iného obsahuje napríklad rozhovory so skupinami CRADLE OF FILTH, SEPTIC FLESH, DIO, INTERNAL BLEEDING, USURPER, ACHERON alebo OPPRESSOR. K číslu sú priložené dve výberové kompilácie. Tá prvá s názvom "IN DECAY WE TRUST" je originálna výberovka skupín z vydavateľstiev AVANGARDE MUSIC a WOUNDED LOVE RECORDS. Druhý disk "THE GRIMOIRE OF EXALTED DEEDS VOL II" obsahuje nahrávky skupín ako WITHIN TEMPTATION, ENOCHIAN, INCANTATION, PYREXIA, PROTEST, MENHIR, LUNATIC GODS, JUDAS ISCARIOT, ASTRAL, FIFTY REASON atď. Záujemcovia o toto číslo môžu písať na tieto adresy: M.A.P., P.O.Box 42, 036 81 Vrútky, Slovensko, alebo P.O.Box 40, 752 01 Kojetin, Čechy.

Wayd a Mystic Death vyšli na CD

Vydania svojho materiálu v CD podobách sa dočkali ďalšie dve slovenské skupiny. Tou prvou je skupina WAYD z východného Slovenska, produkujúca technický a progresívny death metal. Ich debut nesie názov "THE ULTIMATE PASSION", a kto má rád muziku v štýle skupín CYNIC a ATHEIST, tak si príde určite na svoje. Druhým albumom je materiál "VOICES OF THE OBSCURE WORLD" od black metalových MYSTIC DEATH, ktorý po úspechu kazetovej verzie vychádza aj CD nosiči. Obidve vyda-

nia realizovalo slovenské vydavateľstvo METAL AGE PRODUCTIONS.

Lunatic Gods vydali druhý album

Druhý album martinskej šiestice LUNATIC GODS s názvom "SITTING BY THE FIRE" (Sediaci pri ohni) je konečne na svete. O vydanie sa postaralo slovenské vydavateľstvo METAL AGE PRODUCTIONS, ktorému dali nakoniec chalani z LUNATIC GODS prednosť pred talianskym vydavateľstvom POLYPHEMUS RECORDS, ktoré prejavilo o vydanie nového materiálu opäť záujem. Tu je zoznam skladieb, ktoré novinka obsahuje: DEAD BUT FREE (táto pieseň sa takisto ocitla na nepredajnej CD výberovke THE GRIMOIRE OF EXALTED DEEDS VOL II, ktorá je priložená k rovnakoznajúcemu časopisu), I'LL NEVER BETRAY, SMILE (táto skladba vyšla v auguste aj na portugalskej CD kompilácii HIGH RADIATION 4 vydavateľstva INDEPENDENT RECORDS), inštrumentálnu pieseň RETURN OF DEADS THOUGHTS, WORLD IS FULL OF LIES, OCEAN OF HATRED, ECHOES OF SADNESS, SITTING BY THE FIRE, AT THE TRESHOLD OF LIFE a IRREPARABLE. Skupina takisto hľadá manažéra, najlepšie z Čiech, ktorý by sa staral o koncerty na území Českej republiky. Prípadní záujemci nech sa kontaktujú na adresu: c/o Pavel "Hirax" Baričák, P.O.Box 42, 036 81 Vrútky, telefón 0642 / 220 401, 222 403, E-mail: pavel@rebeca.sk.

Dvojstránku sme pripravili z podkladov, ktoré dodal informačný servis Music.sk. Ak sa chcete o diani v slovenskej hudbe dozvedieť viac, pozrite sa na internetovskú adresu www.music.sk.

XIBALBA

More sa jagotalo, snežik fúkal, vietor padal, skala kvitla a XIBALBA krstila. Že sa vám to zdá trochu zmätené? To nič, aj mne, a predsa sa mi z toho chipy na zadku nepostavili.

JUMBO, JUMBO... miesto stvorené pre diskotéky, sa stalo asi na 7000 sekúnd útočiskom, kde si to „nandalo“ asi 150 najvernejších rockero-rov a fanúšikov Xibalby. Vďaka geniálnym podmienkam stvoreným na našom veličiznom Slovensku, kapely si toho v štyle tra-la-la vydávajú habadej, no keď príde na hudbu nekomerčnú, čím nemyslím iba rock (ale hlavne ten), zrazu niet kde. Niet nikoho kto by s kapelou, ktorá sa vymyká ko-

JUMBO zvuk je však JUMBO zvuk vhodný pre disco veci, menej však pre rockovú kapelu, a na tom zvuku to bolo cítiť – nemastný – neslaný. Celkovo som sa báł, že to bude ešte horšie než ako to dopadlo.

Nasledoval krst, avšak ja som v tom zhone, keď som sa snažil tento okamih zvečniť na fotku, ani nepostrehol, kto CDčko vlastne krstil. Avšak keďže ako hosťa boli pozvaní TÓTH a Pačút, asi to bol niekto z nich. Nič to, najbližšie sa lepšie pripravím na takýto okamih...

Po krste prišlo niečo, čo moje oči, ale hlavne uši už dlhšie nezažili. Čo to z umenia gitarového nám prišiel predviesť skvelý slovenský

merčným prúdom zariskoval. Xibalbe sa to však po niekoľkých rokoch driny podarilo (keď sa mi tento materiál dostane pod ruky, predstavím vám ho v najbližšom čísle XXL).

Úvod krstu nového CDčka zaobstaral DREAMS, mne už poriadne známi z ich vystúpení. Len v poloplnnej zostave odohrali dva kúsky a Jó Éj-szakát. Po nich už prišla na rad Xibalba, ktorá od úvodu začala zostra, takou zmesou TRASHU, sem tam až progresívnou ale jednoznačne xibalbackou muzikou. Zahrali kúsky ako Repair Your debt, I Hate you a podobne. Sem tam sa našla i „fudovka“, čo sú v mojom chápaní sladučké gitarovky, no zvyčajne dostatočne hlučné.

gitarista Henry Toth, od ktorého verte – či nie – som oči odlepiť nemohol. Basák a bubeník Xibalby ostali a okrem Henryho sa gitary zmocnil ešte jeden človeček, bohužiaľ ani jeho meno som akosi nepostrehol. Henry a spol. hrali také klasiky od Hendrixa, ako Purple haze či Hey Joe. Mali ste vidieť, ako sa obaja gitaristi začali predbiehať oproti sebe stojaci v hrani sóloviek... no radosť počúvať. Inak Henryho Totha môžete poznať ako človeka spolupracujúceho s mnohými kapelami (Viac rozhovor). Neraz sú to komerčné veci siahajúce až k DANCE FLOORU, no mne utkvél v pamäti ako basák z kapely Greksa hrajúcej dobrú rockovú muziku.

Po koncerte sme sa ešte chvíľu motali v zákulisi, odkiaľ sa nám podarilo získať rozhovor s Henry Tothom, i s jedným členom samotnej Xibalby. Henry nám s radosťou bol ochotný odpovedať, len ja som ani vo sne nemyslel že príde, a tak som kládol len také otázky aké ma momentálne napadli. Rozhovor so Xibalbou sa tiež niesol v príjemnom duchu, a ja som odchádzal z JUMBA na 101% spokojný.

Trpaslík padol, kvetina zvedla, motýlik pristál. Xibalba dokrstila, a mne ešte hodinu po koncerte doznievalo v ušiach po skvelo vydarenej akcii.

Rozhovor s Henry Tothom, jedným z hosťov na krste prvého CD Xibalby.

Ako viem, vy pracujete s mnohými kapelami na Slovensku, mohli by ste nám čo to o nich prezradiť?

Ja som za tento rok bol jedným z producentov na Barbare Haščákovovej, čo je zrejme pre tú mladšiu cieľovú skupinu, potom som robil pre staršiu generáciu alebo možno že pre žiadnu Ivanu Christovú, mám rozobreného Marcela Palondera, teraz skupinku No name, to je teda pre všetkých. Predtým som robil s Richardom Müllerom, teda nahrával pesničku Milovanie v daždi, na platni Mariky Gombitovej a podobné veci. A čo by som o nich prezradil? No tak, všetci sú my mimoriadne sympatický.

Ako ste sa dostali k vašej prvej gitare a ako si na ňu spomínate?

Prvú gitaru mi kúpil môj otec, bola to Bulharská gitara – aj znela tak bulharsky. S ňou som vlastne začal. Tak sa na nej ťažko hralo, že som si na nej naozaj pocvičil prsty a prstoklady, že som sa naozaj aj naučil ako-tak hrať. Potom boli všelijaké iné, ale táto bola bulharská, takže vlastne Bulharom vďačím za to že hram.

Mali ste nejaké vystúpenia na ktoré si spomínate, ktoré vás niečím zaujali?

Mňa vlastne vždycky keď sú ľudia spokojní a tieskajú... tak každé publikum mám rád. Hral som už teda hocikde a musím podotknúť, že naozaj sa mi dobre hrá vždyť tuná na východe, aj v Košiciach som hral už niekoľko krát, no síce sporadicky. Tam je dobré publikum, kde sa ľudia baví, kde to čo človek hrá aj nejak zoberú.

Ako sa vám páči Xibalba, ktorej ste boli teraz na krste?

Je to vynikajúce! Hlavne, ja som sa dopočul, že oni už nejakú dobu sú na svete, že to nie je už najmladšia kapela. Po prvé čo by som povedal je záslužná tá osvetová činnosť, to znamená že niekto tu robí osvetu medzi ľuďmi a že robí koncerty a hráva, snaží sa tým ľuďom ukázať nejakú cestu, nejaký smer. Oni hrajú tvrdú muziku, čo samozrejme nie je pre všetkých, no iba pre úzky okruh ľudí. Hrajú naozaj vznikajúco, ja som bol veľmi prekvapený. Druhá vec je tá, že vydávajú to cédečko, snažia si nájsť nejakým spôsobom sponzorov alebo ľudí ktorý to odfinancujú. Sú to sympatický chlapci a ja som veľmi rád, že som ich spoznal.

Ešte otázka na záver, aký máte názor na náboženstvo?

Na náboženstvo mám dobrý názor, keďže sám som veriaci. Mám k nemu veľký vzťah.

Veríte v existenciu mimozemskej civilizácie?

Na mimozemské civilizácie až tak neverím, aj keď mám pocit, že všeličo som videl, no ťažko povedať či to boli mimozemšťania alebo niečo iné...

Rozhovor s Petrom Šerfözö-basgitaristom Xibalby.

Na úvod by si nám mohol prezra-

diť čo to o skupine Xibalba - kedy, prečo a ako vznikla?

Xibalba vznikla asi v roku 90 v apríli, založil ju Karol Gerba s chlapcami, ja si nepamätám mená, keďže som prišiel do kapely až po roku činnosti dodatočne. Ako vznikla? Chlapci hrali v tom čase trashové veci. Od tej doby, čo hráme sa veľmi veľa muzikantov vystriedalo v kapele, čo vlastne nerobilo veľké dobro, keďže sa stále ľudia museli učiť nové veci a aj si zvykať na druhého. Hlavne to boli bubenici - chorí ľudia.

Určitý čas od vydania vášho CD už uplynul. Aké sú reakcie naň?

Aj kladné aj záporné. Ťažko povedať ktorých je viac, myslím si že ľuďom sa páči a iba závidlivci závidia a chovávajú, takže...

Aká je súčasná zostava?

Súčasná zostava je Karol Gerba sólová gitara a spev, Jožo Daráž

doprovodná gitara, Miro Szeman bicie a ja mám basovú gitaru. A dneska sme vyskúšali na koncerte speváka ktorý je z Prešova, pričom dúfam že bude s nami v budúcnosti spolupracovať, lebo potrebujeme speváka sólistu.

Existuje kapela a skladba, ktorá ťa doživote ovplyvnila?

Áno - Kiss. A skladba? Ťažko povedať, mám jednu takú obľúbenú skladbu. Zo sedemdesiateho deviatego roku, z platne Dynasty, je to skladba Charisma, ktorá je taká moja malá hymna.

Okrem hudby čo ešte porábaš?

Všetko možné. Turistika, cyklistika, cestujem rád.

Akú hudbu si rád vypočuješ?

Nemám zaškatuľkované, čo je dobré to si pustím, musí to mať hlavu a pätu a dobrý nápad.

Uvažoval si o tom, že by ťa uživila muzika?

Každý muzikant ktorý hraje, tak uvažoval o tom určite, ale ťažko je tuhá užiť sa. Musí byť človek komerčnejší a musí sa vedieť predať, ako napríklad MC Erik a Barbara...

Aký máš názor na náboženstvo?

Som tolerantný človek. Nemám rád fanatizmus, uznávam ľudí, ktorí majú svoju vieru, no keď to robí niekto fanaticky, tak je to o ničom.

(Mepo)

Saving Private Ryan

Až na to, že lístok do kina je veľmi drahý, oplatí tento film vidieť a hlavne by si ho mali pozrieť tí, ktorým sa páči myšlienka čistej rasy a Hitlerových iných názorov, ktoré spôsobili tú strašnú vojnu, o ktorej nezmyselnosti hovorí tento film. Na začiatok je to všetko, prejdime k tomu o čom je tento film bližšie.

Na začiatku i na konci nás privíta americká zástava (týchto typických amerických prvkov sa Spielbergovi nepodarilo zbaviť hoci sa na tento film pripravoval už od svojho detstva). Potom nastáva scéna s prítomnosťou kde je zobrazený cintorín padlých v druhej svetovej vojne. A jeden dedko s rodinou, ktorý spomína. Toto tvorí len krátku časť filmu a myslím, že táto scéna a vlastne to, že tu ide o záchranu vojaka vo vojne je len akýmsi dodaním filmu istú nosnú myšlienku nakoľko autori asi nechceli robiť len film čisto o vojne. Ide tu vlastne o to ako iste všetci už dobre viete, že jednej matke umreli traja synovia a nakoľko americká armáda si potrebuje urobiť propagandu vytvoria jednotku určenú na zachránenie jej posledného syna J.F. Ryana. Ale v podstate forma a spôsob natočenia, čiže veľmi realisticky zobrazenou vojnou a epizódnymi osudmi ľudí je vytvorený efekt, ktorý u mňa spôsobil to, že som si uvedomil, že vojna je fakt strašná vec. Totižto do času kým som vzhliadol tento film som si to až tak neuvedomoval a myslel som si, že áno bolo to strašné, ale nerozmýšľal som, ale keď som videl tú bolesť a tú ľahkosť akou sa dá zabiť človek, ako ľahko preletí guľka telom, tú beznádej vojakov, začal som uvažovať. Pred tým som síce neuvažoval, no bol som presvedčený, že by som nebojoval, a že by som nejakým spôsobom prežil. Čo ja viem, napríklad, že by som ušiel, alebo by som sa skrýval, no hneď prvá scéna ma vyviedla z omylu. Totižto prvá scéna znázorňovala príchod amerických transportných lodí na breh Normandie, akonáhle sa však otvorili spustila sa paľba nemeckých guľometov a vojaci pripravení v transportéroch padali za sebou a v šoku nevedeli čo majú robiť. Museli skákať cez boky lodí, no ani vo vode neboli v bezpečí, buď sa topili, alebo si ich aj vo vode našla guľka. Tí, ktorí sa dostali na breh boli asi najľahším terčom. Veľa detailných záberov na roztrhané telá a situácie, na ktoré ľudia nie sú zvyknutí, keď chcú napríklad pomôcť ranenému a vybuchne na ňom granát a veľa podobných ohavností, ktoré strieľajúci vníma len ako zneškodňovanie nepriateľa a pritom je to taký istý človek ako on a ten druhý ani nemusí poznať druhý názor len strieľa, lebo je vo vojne. Takto, ukazujúc situácie z vojny pokračuje celý film. Dej vám však do konca neprezradím, choďte si pozrieť ako sa tento film skončí, no prejdem k tomu nad čím som začal uvažovať po vzhliadnutí tohto diela. Je v tomto filme jedna scéna, v ktorej americkí vojaci dobývajú nemecký guľomet pri čom padne jeden z nich a nájdú medzi Nemcami jedného živého. Nastane hádka, či ho majú zabiť, alebo nie. V tej chvíli som úplne súhlasil s názorom, že by ho mali pustiť, čo nakoniec i urobili, no ku koncu filmu sa tento Neneč znovu objaví medzi tými, ktorí strieľajú na Američanov a v tej chvíli ako ich zajmú som mal aj ja pocit toho, že by ho mali zabiť, čo aj spravili a dokonca ho zabil ten, ktorý pred tým chcel, aby ho pustili, no potom ako som nad tým rozmýšľal, vedť to nie je trest, tak ako aj, keby sa teraz súdili Hitler a dajme tomu, že by ho odsúdili na trest smrti, to nie je trest, vedť podľa všetkého sa zabil sám. Ja som proti trestu smrti, pretože si myslím, že vraždou trvať vraždu je neefektívne a necivilizované a môže sa to zneužiť, alebo chybné odsúdiť. Mučenie tiež nie je riešením. Riešením by bolo, keby ľudia ako Hitler už nemali možnosť dostať šancu, tým pádom by museli byť ľudia trochu náročnejší na seba i na politikov a hlavne by mali rozmýšľať (viď zadnú stranu obálky). Čo by som robil, keby som dostal do ruky zbraň a mal by som ísť do vojny?

(Bos)

STROM

Našla sa mŕtvoľa mafiánskeho bossa Milana Orla! Kto je jeho vrah? Kto sa má stať jeho nástupcom?

Rýchlo bežte... Kde máte tie lístky?... Tu sú... Rýchlo skladajte... Mám to: Faith no more!... Čo?!!... HESLO JE FAITH NO MORE!... V poriadku tu máte disketu... Peťa s výkrikom „Niečo v nej určite bude!“ trhá disketu na kúsky. V diskete nič nieje, ale Peťa takmer vyhrala. Čo?

Družinový boj sústredenia na Zemplínskej Šírave. Jeho ústredným cieľom bolo zodpovedať otázky uvedené v úvode. Celý dej má rýchly spád a nečakané prevraty.

Takýto dej pripravili poslucháči a absolventi UPJŠ v Košiciach a MFF UK v Bratislave. Jedná sa o sústredenie pre 30 najlepších riešiteľov STROM- u (Súťaže Talentovaných Priateľov ??? Matematiku). Tento matematický seminár má na Slovensku najdlhšiu tradíciu, čo sa odzrkadľuje aj v jeho „premakávaných“ sústredeniach.

Rozvíjajú sa na nich nielen matematické, ale aj športové schopnosti. Hrá sa tam kopec zaujímavých hier, z ktorých mnohé uzreli svetlo sveta až tesne pred sústredením. Takto vymyslené sústredenie je ozajstným vyvrcholením a odmenou pre najlepších riešiteľov korešpondenčnej časti

Ak sa vám dej sústredenia zapáčil a chceli by ste na nejaké ísť, stačí riešiť STROM – je určený pre stredoškóľakov (i mladších).

Toto je pravdivá výpoveď jedného z návštevníkov tohto sústredenia pričom všetky fakty v nej sú pravdivé

Žena z lesoparku

Nie je tomu tak dávno, čo táto skupina v Košiciach vystupovala ešte iba ako predkapela skupina Žena z lesoparku. Dnes, je to však o niečom celkom inom. Je streda, 4. 11. 1998 a v kultúrnom centre na Jedlíkovej ulici sa koná koncert ďalšej slovenskej hudobnej skupiny... ..

Niečo po ôsmej hodine vchádzame do sály, kde sa už všetko chystá na začiatok Košickej zastávky turné West it's okay tour... zatiaľ čo na pódium vychádza prvá predkapela – NOCaDEŇ my sa ešte len usádzame sa na tribúne... Skupina začína prebúdzaf divákov a postupne ich pripravovať na príchod hlavného hrdinu dnešného dňa... Hrá nám pár svojich dá sa povedať dobrých pesničiek, medzi ktorými nechýba ani pesnička HEROÏN, ktorý už o niekoľko dní si budete môcť pichať aj zo slovenských rádií...

Nepoznám krajšie hviezdy ako tie... áno, áno, áno, na pódium sa dostavil prešovský train s názvom I.M.T Smile. Nálada stúpa vysoko nad bod mrazu, v publiku to začína vriieť... Prichádzajú vrany, ako i ďalšie pesničky druhej predkapely dnešného večera... Čas ubieha, je niečo po deviatej hodine večernej, kedy si publikum vyžaduje od I.M.T. Smile prídavok... Vracajú sa teda na pódium – avšak – nie sú sami... Prichádzajú už aj Ženy z lesoparku (alebo sú to muži?)... No woman no cry, No woman no cry... prídavok naozaj

super ráže, v ktorom sa obaja speváci perfektne dopĺňajú, pričom Šarkan (Spevák ženy z lesoparku) občas mení text a pridáva komentáre ktorými publikum dostáva naozaj do perfektnej nálady... Je štvrt na dvadsaťdva, I.M.T. Smile odchádzajú z javiska,

priestor sa naplno otvára pre hlavného aktéra dnešného večera...

Šarkan rozbielha šou... Padám, down, tíško letím... pesničky z prvého albu-

mu bratislavskej skupiny sa na nás valia, pričom my sa valíme na okolo stojacich a oni sa valia na nás, asi tancujeme... je to špica. Pár vlastných piesní, pár coververzií, niečo pomalšie, niečo tvrdšie – a hlavne super nálada...

Neviem vám presne povedať, čo sa tu okolo mňa deje, vyzerá to však tak, ako keby ľudia ktorí sem prišli sa perfektne zabávali. Vyzerá to tu tak, že sem nikto neprišiel zbytočne...

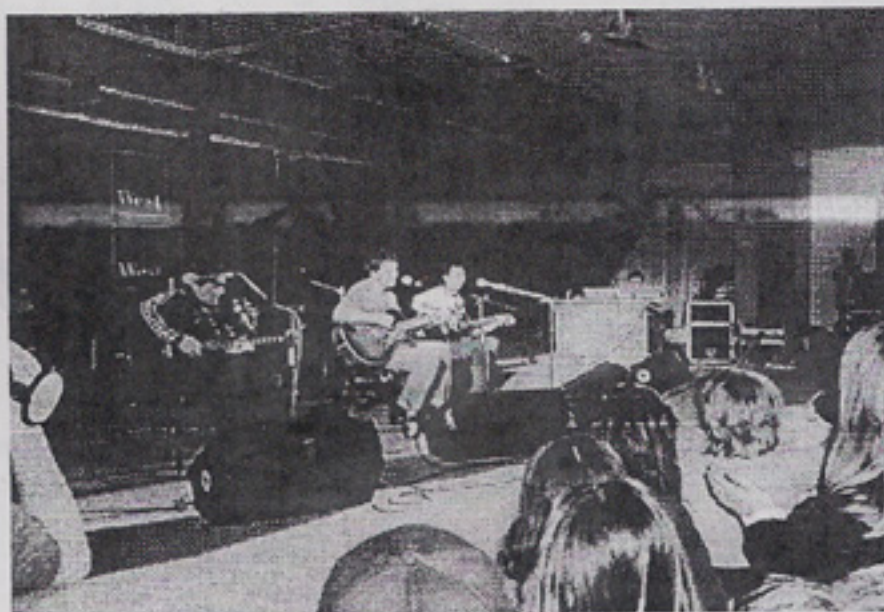
Je štvrt na dvadsaťtri – od-

chádzajú od nás... Nikto ich však nechce pustiť, prichádzajú teda späť... Je oznámený začiatok druhej polovice dnešného koncertu... Nálada publika opätovne stúpa, tento vzostup môžeme prirovnať k niečomu neuveriteľnému až nemožnému... Smashing Pumpkins – Aeroplane... lietame vo výškach, kde vy už nikdy nebudete, ak ste tam neboli tiež...

Opäť odchod, opäť návrat (!)... Anybody seen my babe – nie Rolling Stones, ale Žena z lesoparku spolu s I.M.T. Smile nám opäť predvážajú svoje spoločné umenie... Chcú odísť, chcú sa však ešte rozlúčiť, spievame všetci – Everybody...

Rozsvetujú sa svetlá a plný zážitkov prechádzame po potom zaliatom parkete... Vychádzame zo sály, schádzame po schodoch... Kupujeme si Sprite... Plný nových zážitkov sa odoberáme na zastávku spoju číslo 11, ktorý však neprichádza... Tak teda nastupujeme do autobusu číslo tridsaťštyri s tým, že ten kilometer dva prejdeme aj pešo – ideme domov...

(Ja)

Tajné správy od Leoša, tajného pozorovateľa v SR.

1. časť: stretnutie

Stalo sa to 13. 7. 1998. Vybral som sa na cintorín položiť kvety môjmu utajenému príbuznému...

Samozrejme som musel zostať v utajení.

Opár hodín som sa dostal na miesto a prešiel som k misi...

Hoci bolo vyše 38°C musel som zostať oblečený vo svojom super maskovacom kabáte.

Kvety potrebujú vodu, a tak som im ju musel ísť zohnať.

Našiel som zámoj vody, a tak som začal kopať.

Kopal som celú noc až som narazil na akési staré potrubie. Ráno som z toho potrubia získal vodu na kvety.

Keď som sa však vrátil naspäť pri hrobe stál nejaký pán...

Nikdy predtým som toho človeka nevidel, ale cítil som k nemu zvláštnu dôveru...

2. A viete, že máte pravdu? Doteraz som si to nikdy nevšimol, pretože sa musím stále skrývať.

4. Nič. Musím však zostať v utajení, lebo robím ako utajený pozorovateľ v SR.

6. Ale čo bude o mojej práci?

8. Lebo by ma odhalili.

10. A viete, že máte pravdu?

A odvtedy sa už neskrývam a život je hneď krajší.

1. AKÝ KRÁSNY DEŇ! VŠAK!

3. A ČO SI KOMU UROBIL, ŽE SA MUSÍ SKRÝVAŤ PRED TAKÝM KRÁSNYM DNŤOM?

5. VIEŠ TY ČO? PRESTAŇ SA SKRÝVAŤ A UVIDÍŠ AKÝ JE ŽIVOT KRÁSNY.

7. A PREČO BY SI NETROHDĽ ROBIŤ SVOJU PRÁCU A NESKRÝVAL BY SI SA PRITON?

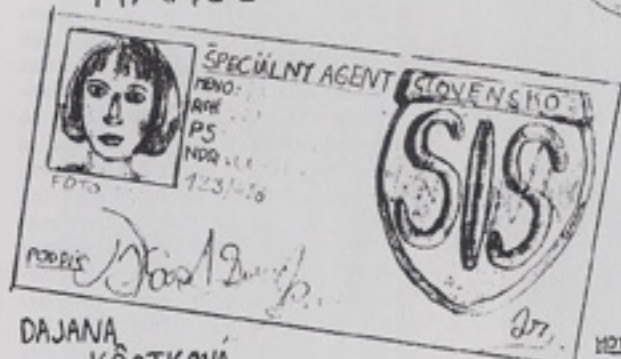
9. NO A?

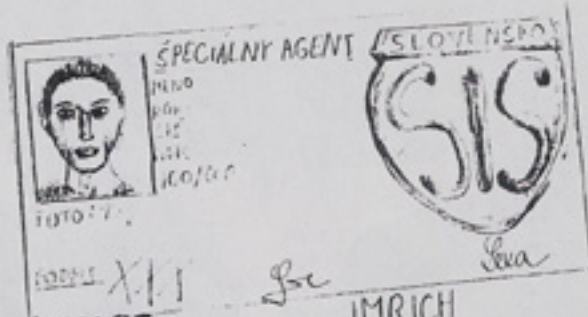
Nenechajte sa ovládať!
Motto: žite!

AKTY is

HRAJÚ

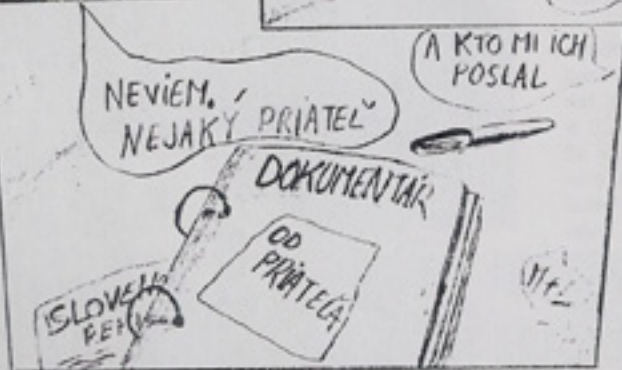

DAJANA
KOSTKOVÁ

IMRICH
LIŠKA

MOTTO:
PRAVDA JE TAM HORE

M. Gomolčák ©

POKRAČOVANIE...

Jesus Christ Superstar I

Bola to pecka. Ale na začiatok stručne o tom ako sme sa ja a mepo na tento perfektný muzikál dostali. Tak spustil to nevýrazný plagát v škole, ktorý pozýval na prednášku o ľudských právach do Art Fóra (viď článok Amnesty International). A tak som sa na túto prednášku vybral a v Art Fóre som našiel ďalší plagát pozývajúci ma na rockový muzikál Jesus Christ Superstar, a ja som neodmietol a na tento muzikál som sa vybral a so mnou aj môj rockový kolega mepo.

Bol deň d a my sme boli na mieste. Avšak bez lístkov, pretože lístky boli vypredané už týždeň dopredu, a tak sme skrúsení sedeli pred budovou a rozmýšľali ako sa zmocniť lístkov až pokiaľ mepo nepocítil potrebu a museli sme ísť dnu. Ako som ho tak čakal a obĕrniel sa okolo vstupu do divadelnej sály akoby nič práve keď sa mepo vrátil kúpil som posledné dva lístky a dokonca na sedenie. Takto neveriteľne sme sa dostali dnu a sadli si do prednej rady. Ja som bol úplne vedľa a netrpezlivo som čakal na začiatok. Keď už boli všetci usadení a ustálení (divákov bolo oveľa viac ako bolo miest na sedenie) prišli muzi-

kanti a začalo sa predstavenie, na ktorom nás privítal košický sláčikový orchester Musica Iuvenalis a portugalský spevácky zbor Coro Ligiero, ktorý tvorí 40 členov vo veku od 15 do 25 rokov a do Košíc prišli na pozvanie

už spomínaného sláčikového zboru a zároveň sa zúčastníť na bizantskom festivale tiež v Košiciach. Muzikál Jesus Christ Superstar napísal skladateľ Andrew Lloyd Weber a toto dielo zaznamenalo veľký úspech. Znárodňuje posledných sedem Ježišových dní z pohľadu Judáša. Ja som však tento muzikál nevnímal ako náboženský, ale ako príbeh o človeku, ktorý sa snažil dobre a čestne žiť a získal si popularitu u ľudí a stal sa akýmsi hrdinom, ktorého však zabijú hlúpi ľudia túžiaci len po moci. Príbeh znázorňuje hlúposť ľudí a portugalský zbor Coro Ligiero ho podľa mňa stvárnil výborne. Nakoľko som neveriaci veľmi sa mi páčila forma akou bol podaný, že to bolo skôr ako osobitý príbeh nezávislý na náboženstve. Celý čas je príbeh presiaknutý veľkolepými scénami vytvorenými pomocou synchronného tancu a zborového spevu vytvárajúceho dojem súdržnosti a jednoty ľudí v príbehu. Tento muzikál je stvárnený v duchu 60. rokov, tomu prislúcha hippiesácke oblečenie a typická rocková hudba pre každého.

Predstavenie sa skončilo a diváci vstali a začali tleskať a prestali až keď sa herci tretíkrát vrátili na pódium. S mepom sme robili fotky, no mepovi nefungoval blesk a tak som mu blýskal ja zo svojim bleskom. Robili sme to asi tak, že mepo počítal raz, dva, tri-blys. Tak to bola taká perlička na záver. Bola to pecka.

(BOS)

Jesus Christ Superstar II

Na akciu sme sa dostali v hodinu dvanástu, ale miesta sme obsadili úplne vpredu. To, ako sme sa

dostali k lístkom hodinu pred koncertom, pričom už týždeň pred akciou bolo vypredané, teraz rozpisovať

nebudem, keďže to nie je veľmi podstatné. Začalo sa to s polhodinovým meškaním, čo ľuďom, ktorý to mali na starosti, po koncerte vôbec nik nevyčítal.

Keďže určité materiály si vzal Bos (no počkaj!), ja opíšem len to čo som videl, počul a čo bolo pre mňa v celku potešiteľné. Spomenúť môžem, že Jesus Christ Superstar, je rockový muzikál, a že ľudia ktorí prišli do Košíc vystupovať boli z ďalekého Portugalska.

Na úvod sa na pódium dostala hudobná zložka zložená z gitaristu, basáka, bubeníka, klaviersistu, dirigenta a sem-tam z dvoch flautistov. Samozrejme viac bolo tých, ktorí vystupovali na pódium, ako účinkujúcich, ktorí mali na starosť priblížiť čo-to z posledných dní života Ježiša. O tom, že od začiatku ma to „dostalo“, písať nemusím, veď ten kto tam bol, videl a určite môže so mnou súhlasiť, že to stálo za viac než 40 Sk (ktoré boli vstupným).

Prijemné bolo zistenie, že ľudia na pódium sa pohybovali tak „ľudsky“, sem-tam o seba zakopli (atď), nemali všetko naprogramované typu – ty stoj tu a ty tam.

Muzikál pozostával z dvoch častí, striedali sa tu veselé témy s vážnymi až smutnými. Malá vada sa tiež našla, a to tá, že hudobníkov bolo za toľkými telami problém sledovať. Spievalo sa v angličtine, ja som sa však staral o iné veci (trebárs blesk na fofáku), a tak som si skôr domýšľal z toho čo o živote Ježiša poznám, než by som mal neustále sledovať, čo práve kto vytiahol z hrdielka, a tým by som si nechal ujsť iné veci dejúce sa na javisku.

Účinkujúcich si asi po 100 minútach, si svojim úprimným potleskom obecenstvo vyžiadalo ešte dvakrát na rozlúčku. Veru Portugalci boli prístupu obecnstva príjemne prekvapení, určite ich tešilo, že vyše 600 ľudí na Jedlíkovej im neustále tleskalo. Rovnako ako tešilo všetkých tých ktorí prišli na tento skvelý muzikálový zážitok. Bolo to skvelé a ten kto tam nebol, môže ľutovať...

Musica Iuvenalis
SLAČINOVÝ ORCHESTER

**JESUS CHRIST
SUPER STAR**

Dňa 26.10.1998 o 19.00 hod. na VS internate, Jedlíkova 7

Matias von Gomelberg prehovoril

Uplynul mesiac a ja (meno hore uvedené) vás opäť vítam v mojej rubrike. (to sú žvasty) (prepáčte ten nespisovný výraz) Dúfam, že sa vaše ruky pri mojich prvých slovách (písmenách) nezdvihli až k hlave, respektíve (alebo) k vlasom na hlave a nezačali robiť pohyby pri ktorých sa vlasy z hlavy premiestňujú do vašich dlani, úst a iných častí tela, alebo na iné miesta – mimo tela.

No a teraz k veci. Minulé číslo XXL... bol som mierne povedané, mierne sklamaný s postojom redakcie k vážnosti témy, s ktorou som sa zaoberal a to preto, že môj článok nemal odkaz na úvodnej stránke. No dosť bolo kritiky. Vzhľadom na to, že vaše odkazy na moju osobu boli najmä kladné, rozhodol som sa svoju rubriku zväčšiť...

Dnes by som chcel začať stavbami, ktoré už pozná naozaj každý (kto nie, mal by prehodnotiť vplyv alkoholu na svoj vývin, napríklad rozumový). Nachádzajú sa pri Egyptskej metropole Káhira, konkrétne v Gíze. Toto prastaré mesto skrýva jeden skvost „ľudskej“ architektúry. Áno, sú to tri veľké pyramídy, Cheopsova, Chefrenova a Mykerynesova. Ja sa budem zaoberať tou najväčšou, a to až 146,59 metra vysokou a v základni 230,36 metra širokou Cheopsovou pyramídou. Na jej príklade chcem ukázať prítomnosť mimozemskej civilizácie na našej zemi v minulom období, pričom zostáva len na vás či mi uveríte (ak nie tak si ma neželajte).

Cheopsova pyramída zaberá plochu približne 5,29 hektára, má objem 2,5 milióna metrov kubických, pričom sa skladá z 2 300 000 – 2 400 000 kvádrov, o hmotnosti 6 miliónov ton (to ako dokopy). Pôvodne bola pokrytá jemným, bielym a lešteným vápencom. Najväčšie kvádre mali aj 70 ton a boli pospájané s odchýlkou najviac 0,5 milimetra.

Ich prevoz z miesta lomu (bolo ich niekoľko a niektoré boli až 100 kilometrov vzdialené) k miestu stavby musel byť neuveriteľne obťažný. Niektorí vedci tvrdia, že vtedajší ľudia s ich technikou, to ani nemohli zvládnuť.

Opracovať toľko a tak hmotných kvádrov len s medenými nástrojmi (v tom čase ešte nepoznali bronz) je aj podľa mňa nemožné.

Niektorí vedci vyšli s domienkou, že starí Egypťania tieto pieskové kvádre nevysekávali, ale podobne ako mi dnes vyrábame betón, odlievali. Najprv vyťažili piesok z dna Nilu, potom ho naliali do formy, pridali Hydroxid Sodný a minerály obsahujúce arzén aby mohlo dôjsť k tuhnutiu. Niektoré bloky vo veľkej pyramide takéto praktiky naozaj dokazujú. Zaujímavé je aj to, že podklad pod pyramídou, ktorý stavitelia museli pred stavbou upraviť a zároveň, má sklon na 230 metrov len 1 centimeter.

A teraz to pride (Vianoce a predčasné parlamentné voľby ešte nie). Uvediem niekoľko faktov o tejto stavbe, o ktorých ste pravdepodobne ešte nepočuli.

Vzdialenosť Zeme od Slnka – v hodnote výšky pyramídy, čiže 146,6 metra: Zem – Slnko od 149,6 . 10⁶ do 147,1 . 10⁶ kilometra

Hmotnosť pyramídy – vyjadrenie ako jedna triliontina hmotnosti Zeme 10⁻¹⁹m_{Zeme} : M_(Zeme) = 5,976 . 10²⁴ kilogramu, M_(pyramídy) = 6 . 10⁶ kilogramu

Veľmi presné orientovanie pyramídy – dajú sa ňou dokonca zistiť odchýlky kompasu (Viete že táto pyramída stojí už 4700 rokov čiže tie odchýlky mohli spôsobiť pohyby kontinentov?)
 Východnej strany od severnej 5' 30"
 západne
 Západnej strany od severnej 2' 30"
 západne
 Severnej strany od západnej 2' 28"
 južne
 Južnej strany od západnej 1' 57"
 južne

Odchýlka strán základne od pravého uhla
 Severovýchodný roh 3' 2"
 Severozápadný roh 2"
 Juhovýchodný roh 3' 33"
 Juhozápadný roh 33"

V pomere k sebe veľmi presné dĺžky strán základne
 severná 230, 253 m
 južná 230, 454 m
 západná 230, 361 m
 východná 230, 394 m
 priemer 230, 36 m
 priemerná odchýlka 20 cm

Možné odvodenie čísla Pi

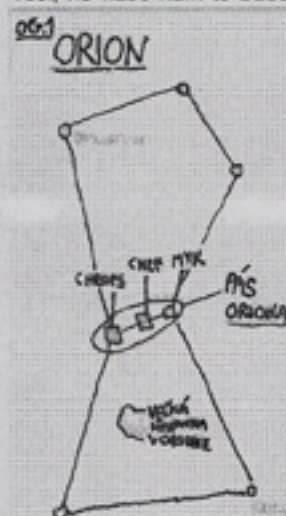
Ak dáme do pomeru dvojnásobok šírky pyramídy s jej dĺžkou dostaneme:
 460, 72 / 146, 59 = 3, 14249
 Pi = 3, 14139

To je ale presnosť!

To sú len zlomky (naozaj len zlomky) toho, čo ešte veľká pyramída skrýva.

Keď pri večernej prechádzke pod pyramídami v Gíze zdvihnete hlavu (ten gufatú ochipený objekt na krku) k oblohe, okrem práve prelietajúcich Boingov a Úf, mali by ste zbadáť aj hviezdy (také tie svetielka na nočnej oblohe). Možno že zabľúдите až k súhvezdiu Orionu. Ak ste astronómicky a intelektuálne zbehlejší, mali by ste sa zarazíť: „Veď trojica pyramíd v Gíze je svojim zostavením aj veľkostným pomerom úplne podobná pásu Orionu“ (obrázok 1), pričom by ste mali pri tejto vašej myšlienke pravdu. Presnosť, s akou sa pyramídy pri Gíze podobajú súhvezdiu Orion, nie je podľa niektorých vedcov – ojedinelá. Tvrdia totiž, že všetky pyramídy Egypta sú vlastne zobrazením hviezdnej oblohy.

Tak načo vlastne slúžili pyramídy? Boli to hrobky? alebo to boli chrámy? A sú hrobkami naše katedrály, kostoly a dómy, keď aj v nich sa občas niekto významnejší nechá pochovať? Alebo ide o prístavacie či iné zariadenia mimozemšťanov? Alebo nám tu nejaká mimozemská civilizácia predkladá hádanku na ktorú ešte nismo zrelli? A budeme vôbec vzhľadom na náš prístup k tejto problematike niekedy zrelli? „Sú to zaujímavé veci, no načo nám to bude, keď aj tie

pyramídy postavili za pomoci mimozemšťanov*, a mávnete rukou (prípadne aj niečím iným) Je tento postoj správny? Treba uveriť vždy tomu, čo nám hovorí veda?

Dúfam že ste rukou nemávlí a ani nemávnate, keď vám prezradím že pyramídy nie sú známe len z Egypta a Južnej Ameriky ako sa vám kilometrové objekty až sakramentsky sa podobajúce na tie z Egypta.

Tak čo na to poviete? Ja by som povedal, že pyramída je celosvetový a možno až celovesmírny (to

to môže zdať. Pyramídové pôdorysy (dokonca väčšie ako Cheopsova pyramída) sa našli aj v USA. Ani Čína, India a Európa nie sú bez pyramíd. Tie v Číne sa tým v Egypte podobajú ako vajce vajcu. Už asi všetci viete o takzvanej hlave na Marse a vedľajšej skupine pyramíd. Ak nie, tak sa pokúsim niečo o tom napísať (ale až som trochu prehnal) fenomén najväčšieho kalibru. Dovoľte ešte jeden starý arabský výrok na záver: „Čas sa vysmieva všetkému, no pyramídy sa vysmievajú času.“

v ďalšom čísle). No ani Mesiac nieje od pyramíd oslobodený. Niektoré fotografie tohoto nášho súputníka vesmírom zarazili mnohých vedcov. Objavili sa na nich totiž niekoľko

(MvG)

Šachové problémy

Milí diváci a poslucháči časopisu XXL, ako obvykle, keď máme veľa papiera, čo sa nestáva až tak často, zaradíme do nášho časopisu niečo nové. Tentoraz to je rubrika o šachu.

Šach ako duševný šport na Slovensku patrí medzi najpopulárnejší a najrozšírenejší. Vznikol približne v 6. storočí v Indii, v časoch despotickej vlády ako imitácia boja. Vládnuca trieda si ním precvičovala a rozvíjala svoje strategické schopnosti. Jeho hlavným cieľom bolo zajať súperovho kráľa i za cenu všetkých ostatných figúr. V 9. storočí Peržania prevzatý

indický šach podstatne zdokonalili a rozšírili medzi Arabov. Z tohto obdobia sa zachovalo 680 arabských problémov, tzv. masúb. Starý arabský šach mal však od dnešného ešte dosť ďaleko. Bol predovšetkým pomalší, lebo miesto dámy a strelca používali menej pohyblivejšieho vezíra^{*1} a alfíla^{**}. Okrem toho šachisti nepoužívali dvoj krok pešiaka a výhru považovali za iných podmienok. Vďaka Arabov sa šach rozšíril cez Španielsko a Taliansko do Európy, kde stagnoval do 15. storočia. Až veľká šachová revolúcia na prelome stredoveku zaviedla dnešnú dámu a strelca. Partiu tým zrýchli

a tak dala základ súčasnému šachu.

Mne sa táto hra zapáčila asi pred tromi rokmi. Prečo? To neviem ani sám. Vyhrával som a to bola asi moja hlavná motivácia. Až nedávno, keď som sa šachu začal venovať intenzívnejšie, objavil som jeho čaro. Teraz som do neho šialenec. Vrelo ho odporúčam každému z vás, no najmä ľuďom s vysokým estetickým cítením. Šach ich vysoké nároky určite naplní. V tejto rubrike by som vás chcel oboznámiť s jedným z „odvetví“ šachu. Je ním šachový problém*. Dúfam, že sa vám zapáči. Pre tých menej náročnejších som zostrojil 1. šachový problém (Diagram č.1). Pre ostatných je tu značne obtiažnejší problém (Diagram č.2) od Johna Ricea, ktorý bol prvý krát zverejnený v časopise The Problemist roku 1982:

Diagram č.1

Mat 2. ťahom

Diagram č.2

Mat 2. ťahom

* = umelo vytvorená pozícia, ktorou riešením je dať mat do určeného počtu ťahov. Ak nie je úlohou určené, začína a matuje biely.

^{*1} = figúra pohybujúca sa o jedno pole po frontále (spoločný názov pre sľepca a riadok).

^{**} = všestranná figúra pohybujúca sa skokom na druhé najbližšie pole po diagonále (uhlopriečke).

(Kaspi)

Dni mladej slovenskej literatúry

23. a 24. Apríla sme sa zúčastnili na „Dňoch mladej slovenskej literatúry“ v Revúcej, poriadaných pri príležitosti „Roka slovenskej literatúry“. Gestormi akcie boli Spolok slovenských spisovateľov, Národné literárne centrum a Prvé literárne gymnázium v Revúcej. Košický literárny klub Ozvena sme reprezentovali traja - šéf klubu Dalo Stano, Jožo Včela a ja. Zobrali sme so sebou aj Jána Mičucha (dalo by sa povedať, že Jano zobral nás, ako vyplynie neskôr) a to minimálne z dvoch dôvodov - dobre šoféruje (rušeň aj Feliciu) a dobre píše (aj básne). Ale pekne po poriadku.

Je štvrtok ráno, nemôžem dospať a tak sa na mieste nášho zrazu (košická autobusová stanica) ocitám až pred ôsmou. Vo chvíli keď sa rozhodujem medzi vodkou a pivom začujem za sebou Dalov hlas. Celý v číre sedí v betónovej záhrade jedného zo staničných bufetov, pofajčieva a popíja červené. Z nepochopiteľných dôvodov si dávam vodu aj pivo hoci viem, že červené víno pôsobí priaznivo na kardiovaskulárny systém, vylepšuje krvný obraz a hodnoty cholesterolu a triglyceridov v krvi. Za neprítomnosti Joža a Jana pozmeňujeme s Dalom plán cesty, presnejšie dopravný prostriedok, konkrétne autobus za moju zánovnú Feliciu. Ostáva ešte presvedčiť Jana na šoférovanie. Krátko pred pol deviatou prichádza Jožo, presne o pol Jano. Jano nás napokon do Revúcej zobral. Lepšieho osobného šoféra si predstavím neviem.

Krátko po 11. ⁰⁰ odstavujeme Feliciu na parkovisku pred Domom kultúry v Revúcej. Vo vstupnej hale tohto kultúrneho stánku nás vítajú príjemné dámy v najlepších rokoch. Po prezentácii nám ochotne vysvetlia systém stravovania a ubytovania. Organizátori poňali celú akciu skutočne veľkoryso. Ubytovanie sme v hoteli Pyramída v ktorého reštauračných a kaviarenských priestoroch sa môžeme aj celkom dobre najesť a napiť, pričom sa takmer zmestíme do práve vyfasovaných finančných limitov vo forme stravných lístkov. Po ubytovaní a obede pokračujeme v jednej z kaviarní hotela v ráno započatej činnosti až do 13 ⁰⁰. Potom odchádzame na radnicu, kde nás má prijať primátor. Cestou stretávame Vojtecha Kondrôta, ktorý mi oznamuje, že mi s Mišom Dzúrikom

donesli z vydavateľstva Odkaz všetkých 200 kusov mojich Prskaviek. Mišo, ktorého stretávam až na radnici sprisťuje - Prskaviek dovezli 20. Na radnici objavujem úspešnú poetku Táňu Juríkovú (poznáme sa zo stretnutia autorov Dielne Nového slova v Bratislave v r. 1996), čo budem tajiť, od prvej chvíle sa mi páčila (jej poézia aj ona). Mišo mi pošepne, že Táňa je tu takpovediac služobne za TASR. Konečne zachyti môj pohľad a venuje mi krátky neutrálny úsmev.

Primátorská reč ma napodiv neunaví, je stručná, v krátkych vstupoch si zarečnia aj otec celej akcie Ján Majerník a Vojto Kondrôt. Posledne menovaný a chvíľu neskôr, pri prehliadke historických priestorov radnice vyskúša ich výbornú akustiku a zarecituje nám mikrofonicným hlasom svoju nesmrteľnú Premenu z Prázdnin šestnásťročného. Na záver prehliadky sa podáva koňak. Pripíjam si s Vojtom Kondrôtom a Spišiakmi Jánom Petrikom a Danielou Dubivskou. Jano mi pri pripitku dôverne prezradí, že chystá rozhlasovú recenziu Dalovej Vašej esencie a mojich Prskaviek. Pred hlavným programom dnešného dňa, ktorým je slávnostná akadémia si ešte odchádzame prezrieť historickú budovu Prvého slovenského gymnázia.

Slávnostná akadémia vypukne niečo po 16 ⁰⁰. Otvára ju Ján Majerník, s krátkymi príhovormi vystúpi predseda Spolku slovenských spisovateľov Vincent Šíkula a predseda Národného literárneho centra Drahošlav Machala. Potom už ide opona hore a na scéne sa objavuje Literárna kaviareň. Na stolíkoch sú sviečky, šálky s kávou, mikrofóny a za jedným zo stolíkov aj ja spolu s poetkou Danielou Dubivskou. Začíname čítať svoje básne ako prví, mám trému a myslím, že Danká na tom nie je o nič lepšie. Napokon to prežijeme. Po nás číta Jano Mičuch a potom už odchádzame zo scény, aby sme uvoľnili miesto pri stolíkoch ďalším. Najväčší úspech má Dalo, zožal potlesk. Čítačku uzatvára Jožo Včela.

Po skončení akadémie sa prisna riaditeľka Domu kultúry premení na pozornú hostiteľku a pozýva nás na chlebičky a koňak. Každého z nás obdaruje pamätnou kazetou „REVÚCA“ v ktorej sú dve miniknižičky „Revúca vo fotografií“ a „Mesto Revúca“

v ktorej čítam, že: „táto rozmerom najmenšia knižička o Revúcej vyšla pri príležitosti 130. Výročia prvých slovenských maturít v celej histórii slovenského národa, ktoré sa konali na Prvom slovenskom gymnáziu v Revúcej v roku 1868“. Koňak slušne odmietam. Boli ma hlava a večer nás ešte čaká stretnutie so študentmi prvého literárneho gymnázia, na ktorom sa má uskutočniť prezentácia zborníka Správna chvíľa. Z tašky vytiahnem jablko a počúvam príjemný hlas riaditeľky literárneho gymnázia. Po jablku a druhom chlebičku bolesti hlavy pozvoľna ustupujú. Začína mi byť znovu dobre. Ako inak, v takejto krásnej spoločnosti.

Pri večeri v hotelovej reštaurácii sa zoznamujem s Milanom Abeľovským. Za prskavky získavam jeho Jaspis a Karneol. Až báseň z tejto zbierky „Tak sa má ležať, ako na bystrickom cintoríne“, ktorú Milan o necelé dve hodiny zarecituje na stretnutí so študentmi Prvého literárneho gymnázia ma preberie z letargie do ktorej ma atmosféra tohto večera nechťac vtiahla. Moderátorom akcie je vedecký tajomník Národného literárneho centra Marian Škotka, so študentmi besedujú básnik Vojto Kondrôt, prozaik Anton Baláž a predseda Vydavateľstva Spolku slovenských spisovateľov, literárny kritik Alexander Halvoník. Decká sú unavené a zdá sa, že literatúry aj ich tvorcov majú pre dnešok dosť. V závere besedy pri autogramiade si k nám prisadne Alexander Halvoník a Dalo preživa svoj druhý dnešný úspech. Halvoník mu navrhuje tykanie a ponúka možnosť vydať jeho rukopis vo Vydavateľstve Spolku slovenských spisovateľov. Nedá mi a pýtam sa pána Halvoníka na možnosti môjho rukopisu. Predseda vydavateľstva SSS (pre Dala Šaňo) mi odpovedá niečo v tom zmysle, že ma neodmieta. Ako to myslel, neviem, možno mi to povedal zo slušnosti, ale možno to myslel naozaj.

Posledné hodiny dnešného dňa a prvé nasledujúceho trávim v úzkom kruhu (Jano Petrik, Jano Mičuch, Dalo, Peter Šrank, Daniela Dubivská, Táňa Juríková a ja) s Vojtom Kondrôtom a jeho spolunocľanikom Marianom Škotkom na izbe. Je Vojtecha a podáva sa domáce víno.

Piatok 24.4. je plánovaný seminár o literárnych súťažiach, o ich koordinácii a má sa hovoriť aj o literárnych kluboch. Seminár začína v Dome kultúry s polhodinovým meškaním o 9 ³⁰ a vedie ho Ján Majerník. Konštatuje sa dávno skonštatované - je málo

peňazi. Navrhuje sa redukcia literárnych súťaží na tie najprestížnejšie, čím by sa ušetrili financie a zvýšila by sa kvalita súťaží. Dalo sa informuje na možnosť dostať dotácie z Národného literárneho centra na určité klubové činnosti napr. Na vydanie zborníka. Odpoveď Jána Majerníka som celkom nepochopil. Z diskusie mám občas dojem, že to čo tu počúvam som už niekde počul. Komunikovať však treba, to je jasné ako facta. Pred sebou mám zborník Správna chvíľa, otváram ho a pod hlavičkou Wolkrova Polianka 97 si čítam štvorriadkové básne laureátky súťaže Zuzany Benkovej. Vo

svojom profile v Dotykoch 1/2 Zuzana píše: „vraj stačia štyri riadky“. Stačia. Za pravdu jej aj mne dáva básnik Pavol Janík v rozhovore s básnikom Jozefom Čertikom v Literárnom týždenníku 20/98: „Dobrá poézia je vraj skúpa na slovo a dokonalá sa úplne zaobide bez slov, pretože vrcholom básnického umenia je rozochvieť vnútorný svet čitateľa tichom, hĺbkou nevysloveného a nevýslovného...“ Seminár plynie. Plynie do stratená.

Obedujeme už pred dvanástou a stihneme ešte niekoľko neplánovaných stretnutí. S básnickou hviezdou Marianom Grupačom (opäť

bartrový obchod - Prskavky za cudnú noc v Paríži), Jarom Klusom učiteľom z Kysúc a výborným básnikom, na poslednú chvíľu nás svojmu šéfovi Marošovi Bančejovi predstavuje Mišo Dzúrik. (M.B. naše mená už niečo hovoria), Vojto Kondrát nás vypravádza až k autu. Ponáhľame sa. Je posledný piatok v mesiaci a chceme stihnúť klub.

Martin Vlado

POETIKON

Miestnosťou sa rozlieha hlasná vrava. Štrngot pohárikov, bezstarostný chichot teenageriek a občasné vzplanutie ohníka zo zapalovačov jednoznačne naznačovalo, kde sme sa ocitli. Highroad club, podľa pocitov, ktoré máme pri tejto prvej návšteve, patrí jednoznačne mladým ľuďom. Stretávajú sa tu aby uhasili smäd, zišli s priateľmi a spolu prebrali všetko, čo im priniesol deň.

Usádzame sa a netrepezlivo čakáme na dvadsiatu hodinu. V tomto čase každý štvrtý týždeň v stredu tento klub oddnes zaplaví trochu iná atmosféra. Malé vyvýšené pódium s kreslom uprostred a pripraveným mikrofónom dáva tušiť, že o malú chvíľu sa tu bude niečo diať. Mládež sa zatiaľ venuje sebe. Je zjavné, že iba pár stolov čakaj na to, čo príde.

Dalo, hlavný hrdina tohto večera trochu meškál (ako prvý z nášho klubu Ozvena sa totiž odhodlal osloviť túto mláď svojimi veršami), no už sa usádza v kresle. V miestnosti sa na chvíľu rozhostí ticho. Zvukár, ktorý sedí pod javiskom sa ujíma svojej práce. Všetkých nás zalejú prvé tóny príjemnej melódie, ktorá pomaly stráca na hlasitosť. Dalo si pritiahne mikrofón bližšie k sebe. Kým recituje svoje básne z novotou voňajúcej knihy Vaša Esencia, my máme doľ čas na preskúmanie terénu. Bolo by naivné si myslieť, že všetci, ktorí tu sú, majú záujem o poéziu. Smutné na tom je, že práve takito rušia hlasnou vravou tých, ktorí si vážia slovo vpletené do básne. Pri jednom stole sa zrazu (určite po nejakom nemiestnom vstupe spolusediaceho) ozval smiech. Otočím sa tým smerom, chcem hľúčk upozor-

niť, že nás ruší. Predbehol ma mladík pri susednom stole a upozorňuje rozjarený spolok, že on je tu kvôli poézii a chcel by si ju pokojne vypočuť. Pookrievam na duši.

Nakoniec Dalo dcrecituje a prisadá si k nám. Sme plní dojmov. Pozitívnych i negatívnych. Prúdi búrlivá debata. Niektorí sú toho názoru, že poézia do takého hlučného priestoru nepatrí, ostatní si myslia, že to bolo dobré. Zaznievajú pripomienky, čo treba pri ďalšom Poetikone vylepšiť.

Bol to zaujímavý večer. Prvý v histórii klubu. Mal svoje nedostatky, ale nie vinou organizátorov a protagonistu. Neodradilo nás a sme rozhodnutí bojovať silou poézie proti prázdnote dní. Všetkých nás spoločne hreje jediná myšlienka: Ak básne, ktoré tam odznegli, oslovili čo len jedného poslucháča, malo to zmysel. A môžem vám garantovať, že sa nejednalo o jediného poslucháča. Aby podobné akcie vyzneli lepšie musíme si svoje publikum najprv trochu „vychovať“.

Zuzana Ivanová

Pod záštitou Literárneho klubu ozvena, sa konajú nasledujúce akcie:

Cyklus POETIKON – v Highroad clube – 11. 11. 20⁰⁰ – Každú štvrtú stredu

Cyklus MEGALIT – v Highroad clube – 4. 11. 20⁰⁰ – Každú štvrtú stredu

- Čítanie vlastných kníh – stačí priniesť

Literárny štvrtok – Knihkupectvo Present – 12. 11. 17⁰⁰ – Každý štvrtok

- prezentácia nového čísla časopisu Ozvena

- autorské večery – po vydaní novej knihy

HITPARÁDA

Aký je tento svet nádherný a pritom krutý. Je to naozaj nepekné, keď v rebríčku najlepších hitov môže byť iba jeden interpret na prvom mieste.

Keď sme v minulom čísle po vašom telefonickom hlasovaní (zapojili sa dvaja čitatelia) otvorili hitparádu, naozaj sme nečakali taký nával hlasovacích lístkov. Musím vás teda v nepravom slova zmysle pochváliť za vašu usilovnosť, keďže nám nikto (napišem to ešte päť krát, aby si to každý uvedomil), nikto, nikto, nikto, ale naozaj nikto nedodal hlasovací lístok. Je to smutné alebo veselé? Z môjho pohľadu je to veselé, keďže vyhral môj favorit, z celkového hľadiska je to však v niečom hrozne tmavom a... Ste totiž veľmi lenivý a je vám všetko jedno!?

Pri prechode do dnešného kola teda vypadlo šesť prvotne nasadených pesničiek, pričom nie sú žiadne novinky (aj tak by to pre vás nemalo zmysel robiť). Sú teda zmenené pravidlá tak, že pri prechode do ďalšieho kola vypadne päť a do ďalšieho zase ďalšie štyri pesničky. Tak získame totálnu super skladbu za uplynulé obdobie štyroch mesiacov. Ak však nebudete hlasovať ani toto ne má zmysel a hitparáda sa ruší, po prípade vyhrá môj favorit. Záleží teda len od vás, či toto tuná má alebo nemá zmysel.

Dnešné poradie je takéto:

01. DJ Mečiar	06. Green day	Time of your life
02. Fun lovin' criminals	07. K's choice	Everithing for free
03. Manic street preachers	08. Radiohead	Street spirit
04. Marilin Manson	09. Leny Krevitz	I belong to you
05. Fatboy slim	10. Verve	Bittersweet simphony
06. Odchádzam		
07. Love unlimited		
08. If you tolerate this...		
09. Gangster' s tripping		

Každý, kto si XXL dnešné kúpil a zjavne v budúcnosti pravidlo nepísané poruší tým, že do hitparády svojim hlasom neprispieje, bude morálne odsúdený svojim okolím.

Z toho teda pre vás vyplýva len jediná vec: Musíte (skôr nemusíte, ale mali by ste) hlasovať.

Správa tajného pozorovateľa na Slovensku

Podarilo sa nám získať správu tajného pozorovateľa na Slovensku, ktorú uverejňujeme. Od utajeného pozorovateľa, ktorého budeme označovať krycím menom Leoš, sa nám podarilo získať jedinečné práva na uverejňovanie ináč prísne tajných správ, a to každý mesiac. Takže tu je prvá, októbrová správa s chronologicky zoradenými skutočnosťami z politického života na Slovensku.

Ministerka Z. Kramplová podala demisiu, poverovacích listín za veľvyslankyňu do Kanady sa však nedočkala. SDK a SDL vyjadriili vôľu vytvoriť spoločnú vládu. Fond národného majetku skartuje dokumenty. Mečiar sa prostredníctvom obrazovky STV lúči s občanmi spevom. Prudké pohyby koruny. SDL sa vyjadruje v tom zmysle, že nie je za účasť SMK v novovytvorenej vláde. HZDS poveruje J. Smereka zostavením vlády. M. Dzurinda prichádza o fúzy. SDL a SMK vyjadrujú vôľu spoločne rokovať. Británia zavádza vízovú povinnosť pre Slovensko. Termín novej koalície zmluvy je nejasný. HZDS žiada o miesto predsedu NR SR. O. Keltošová podáva demisiu na post veľvyslankyne Stálej misie SR pri OSN so slovami, že ona mala biele ponožky a dokonca i klavír, že je poriadne vychovaná a vie čo sa patrí. SDK, SDL, SMK a SOP nebudú rokovať s J. Smerekom. Učiteľom mešká výplata. Stredoeurópski prezidenti podporujú Slovensko. Slovensko zavádza vízovú povinnosť pre občanov V. Británie. P. Kanis potvrdzuje, že SDL s HZDS do vlády nepôjde. Komunálne voľby sú nevykonateľné v súlade s ústavou SR. Čakanie lídrov strán novotvoriacej sa koalície na postoj odborníkov k otázke komunálnych volieb. Predsedom ÚVK pre komunálne voľby sa stáva E. Barány. P. Rusko opäť v Markíze. HZDS dúfa v zostavenie vlády so SDL a s podporou SNS. NBS opäť vykazuje nulu na účte štátu. Zjazd SDL rozhodol, že vládu budú tvoriť štyri strany. SDK, SDL, SMK a SOP rokuje o modely rozloženia moci v pomere 9:6:3:3. Mečiarov kabinet odvolal šéfa SIS I. Lexu. Koaličná dohoda je podpísaná Slovensko bude mať nový parlament. Mečiar sa vzdáva mandátu v prospech I. Lexu.

Nová vláda SR vyzera nasledovne: M. Dzurinda (SDK) - predseda vlády, I. Mikloš (SDK) - podpredseda pre ekonomiku, L. Fogaš - podpredseda pre legislatívu (SDL), P. Csáky - podpredseda pre ľudské a menšinové práva a regionálny rozvoj (SMK), P. Hamžik (SOP) - podpredseda pre integráciu, B. Šhmögnerová (SDL) - ministerka financií, E. Kukan (SDK) - minister zahraničných vecí, T. Šagát (SDK) - minister zdravotníctva, P. Magvaši (SDL) - minister práce a sociálnych vecí, J. Čarnogurský (SDK) - minister spravodlivosti, L. Černák (SDK) - minister hospodárstva, I. Harna (SMK) - minister výstavby a verejných prác, P. Kanis (SDL) - minister obrany, P. Kančoš - (SDL) minister pôdohospodárstva, M. Machová (SOP) - ministerka privatizácie, G. Palacka (SDK) - minister dopravy, L. Pitner (SDK) - minister vnútra, L. Miklós (SMK) - minister životného prostredia, M. Ftáčnik (SDL) - minister školstva, M. Kňažko (SDK) - minister kultúry.

(Leoš)

Úvod

V prvom rade, aspoň na úvod, bolo by dobré oddeliť pohľad filozofa od pohľadu básnika i keď každé literárne dielo – a teda i básnické – je priemetom dvoch rovín – roviny filozofickej a roviny psychologickkej.

Filozof zaujíma jasné myšlienky, dokonale vyjadrené formulácie. Zodpovedá predovšetkým svojmu svedomiu a má tú výhodu, že môže názory zmeniť a môže sa vyvíjať. Aj básnik zodpovedá svojmu svedomiu, no zaoberá sa množstvom nedokonalostí a z nich predovšetkým nedokonalosťou svojou vlastnou.

Pracuje v dramatických okolnostiach, respektíve ťaží z dramatických okolností – a to už prežívaných vo svojom vlastnom vnútri, prípadne odohrávajúcich sa v okoli neho. Každá tvorivá etapa (vyjadrená povedzme vydaním knihy) ktorú básnik dosiahne, je nedokonalá v porovnaní s tým, čoho by mohol dosiahnuť ako autor v tom najlepšom a najoptimálnejšom prípade.

Ťažkou úlohou básnika je pohnúť so svojim stavom, s tým stavom, v ktorom je, avšak i so stavom jeho potencionálneho čitateľa, pričom ešte pohnúť a dostať jeho i seba samého do stavu, v akom nikdy nebol. Je v neustálom konflikte so svojim morálnym aspektom a realizmom.

Poézia k nášmu životu i k nášmu svetu patrí. A to i napriek tomu, že postupne strácame bezprostredný cit pre veľké reality ducha. Poézia patrí k nášmu životu, k tomu životu, ktorý má stále a od pradávna tie isté a rovnaké črty: črty dobra a zla, pravdy a lži, slabosti a sily, lásky a nenávisťi. Slovom črty tých niekoľkých stálych premenlivých veličín, ktoré sú vždy v hre, s ktorými človek koldokola zápasí i mocuje sa s nimi, hoci žije kdekoľvek a kedykoľvek.

Toľko na úvod dnešnej vlastnej tvorby, nieje hocíjakým úvodom. Je to úvod poskladaný z úvodu spoločnej prezentácie básnických diel vydaných vo vydavateľstve SLOVO v roku 1998. Je to úvod, ktorý otváral cestu aj pre novú knihu pána profesora Jozefa Dzurjaka. Pričom jeho prvú zbierku Prvé Podanie sme, vám prezentovali v prvom tohtoročnom čísle.

Dosť však už bolo úvodných rečí, začnime radšej s čítaním literárnych diel.

Judita Harajdová

Cintorínske susedstvá

Stará pani v tmavom oblečení prišla, tak ako zvyčajne, k hrobke svojho zosnulého manžela. Cestou sa pristavila pri dvoch cintorínskych susedkách ktoré oddychovali na lavičke.

- Akosi dávno ste tu neboli, - nadhodila trochu uštipačne jedna z nich, zatiaľ čo druhá si ju prezerala prížmúrenými očami.

Stará pani sa okamžite cítila previniť:

- Ani nie tak dávno, len dva týždne. Prechorela som, nuž som chodila po vyšetreniach, - vysvetľovala v sebaobrane.

- Veď sme si aj hovorili, či nie ste chorá, - povedala tá, ktorá rozhovor načala a druhá prítakala:

- Veru, staroba - choroba, ako sa hovorí.

- Idem skontrolovať, či je všetko v poriadku. Voda tečie?

- Tečie, - prikývli obe súčasne.

Len čo pohliadla na hrobku, zaplavila ju zlosť. Ktosi opäť páliť sviečky priamo na kameni, roztopený vosk na ňom zanechal zreteľné škvrny. Zaváraninová fľaša s tulipánmi zmizla a čo ju nahnevalo ešte viac, aj sirôtky, ktoré pri poslednej návšteve zasadila do kameninovej nádoby, boli do jednej vytrhané.

Sľedivo obišla okolité hroby a potvrdila si dávne podozrenie, že zlodejkou môže byť jedine pani Turovská.

A skutočne!

Na hrobe Pavla Turovského boli čerstvo vysadené sirôtky, aj fľaša so zvädnutými tulipánmi.

- Prepáč, Pafo, - prihovorila sa mŕtvemu, berúc si spať vlastné imanie, - ale tie sirôtky mi ukradla tvoja mater, tá straka zlodejská. Tulipány ti nechám, ale fľašu nie. Ešte aj na vodu sa ulakomila. Ťažilo sa jej prejsť pár metrov k vodovodu. Veď ja ju raz prichytím, ale potom si nedá do vrečka, čo dostane odo mňa.

Upravila manželov hrob, pomník poumývala saponátom, preleštila, chvilu pri ňom ako sa patrí postála, ale hneď si všimla, že hrob babky Matejovskej je pustý, kvety žiadne, hrob dávno neumytý.

- Tak toto si babka zaslúžila za to, že dcére vychovala tri deti a zanechala celoživotné úspory! Až veľmi sa jej zišli pri stavbe vily, - povedala susedkám, ešte stále posedávajúcim na lavičke, rozhorčene.

- Nuž veru, starého človeka potrebujú mladí len dovtedy, kým ho môžu využiť, - povzdychli a posunuli sa bližšie, aby jej uvoľnili miesto vedľa seba.

Hodnota koruny

Bolo chmúrne nedefné popoludnie, keď sa duše zmocňuje splín. Mnohí z nás takú náladu zaháňajú nejakou sladkosťou. Ktovie, čo trápilo asi šesťročného chlapča s veľkými smutnými očami a sklonenou hlávkou, ktoré v padajúcom súmraku podišlo k okienku osvetleného stánku s lahôdkami a načiahlo rúčku k predavačke s otázkou:

- Čo si môžem kúpiť za korunu?

Predavačka dieťa nevľúdne odbila:

- Za korunu si nemôžeš kúpiť vôbec nič.

Smutné očka ešte viac posmutneli ako dieťa pomaly, z nohy na nohu, odchádzalo.

- Počkaj, chlapček! - Zavolala naň náhodná zákazníčka, ktorá si práve kupovala škatuľku ďalšiu a sklamanie dieťaťa ju zasiahlo pravdepodobne na citlivom mieste. - Zober si, - pohľadila ho po líčku a podala mu čokoládovú tyčinku.

V detských očkách zažiarili iskričky, ústočka zostali na chvíľku prekvapením pootvorené a potom sa pretiahli do úsmevu:

Ďakujem, teta.

Kontrasty

Posledné predvianočné dni. Nesúvislá snehová pokrývka, prvý mrazivý deň. Ruch a zhon. Všetci žijeme na plné obrátky.

A predsa!

K večeru, s húkaním, pristáva pred vchodom záchranka a odváža suseda, z ktorého viditeľne uniká život. Jeho rozrušená manželka nezmyselne pobehuje a zavádza zdravotníkom. Tak sa bála, tak veľmi sa bála, aby sa to nestalo počas sviatkov.

Zapálime sviečky na stromčekoch, z kuchyne zavonia kapustnica a koláče, rozžiaria sa detské očka.

Ako každý rok.

Ibaže nám chvíľami, chtiac - nechtiac, zaletí myšlienka do toho v podstate cudzieho bytu, v ktorom rodinu zahnali do svorného kibka starosti, bolesti a strachu, aj k nemocničnému lôžku, na ktorom jeden z nás, prítomnejší ako kedýkoľvek v minulosti, bojuje svoj posledný zápas.

- Memento mori!

Štafeta

Vracala som sa domov neďalekým parkom, keď ma pristavila nie práve vábna žena neurčitého veku.

- Pani, priniesla som dvojmesačné dieťa do nemocnice. Myslela som si, že aj domov sa vrátim sanitkou, ale oni si ho tam nechali a teraz nemám peniaze na autobus. Chýba mi päť korún. Ešte mám doma sedem detí, sú samé, chůďatká...

Pohybom ruky som ju umlčala, nemala som chuť počúvať ďalšie tirády. Vybrala som z kabelky peňaženku.

- Len pätnásť korún, pani moja dobrá...

- Koľko?

- No aspoň desať, - spustila.

- Ak sa nemýlim, pýtali ste päť...

- Ach, ja už sama neviem. Tak teda päť.

- Dobre, ja vám tie peniaze dám, hoci sama neviem, ako vystačím do dôchodku. Minulý týždeň ma totiž okradli...

- Bodaj ich Mária skárala! - horlivo prejavila účasť.

- ...a vtedy som na vlastnej koži pocítila, aké to je, keď sa človek nevie dostať domov. Mne pomohla neznáma pani. Nemôžem ich vrátiť jej, tak ich dám teraz vám.

A strčila som jej do ruky mincu ako štafetový kolík, aj keď som jej vôbec neverila.

Ale čo keby v núdzi nebol uveril nikto mne?

Ráno vedľa teba

Tak ledabolo
ti zimné básne
po hrudi čmáram
Zase si sa
v noci odkopal.
Prívádza ma do varu
ten ledaboly pohľad
na tvoje nahé telo
ráno vedľa mňa

Zuzana Ivanová

V prievane

Možno som potrebovala
iba chvíľu,
aby som si zamilovala Vietor
(ten s bocianmi
neodlieta za more).
Ešte nie si starý.
Možno. Zrejme. Asi.
Určite. Máš fantastický vek.
Ja ďalej milujem Vietor,
čo zalietava pod sukne i za more
(i do mojich zreničiek).

Zuzana Ivanová

ADAM A NEDÁM

Eva stále
hovorila:
nedám
nedám
nedám
nedám
Tak sa Adam smutný
pobral do
rajskej záhrady
a tam uvidel
slona ako zvädza
slonicu chobotom
Skúsil to
Eva vzdychla:
A dám ...

To bola prvá
Adamova hra
na veľké
zvieratá

Lucia Eggen

I to je voda

to s čím sa maznáš ako dieťa
to čo sa poddá
to čo ti dúšok neodmieta
čo dolu do doliny dovedie ťa
i to je voda

to čo sa v prudkom krči zmieta
čo brehy hľodá
jadrá i chvosty na kométach
svätená či iba prosto svätá
i to je voda

Dalimír Stano

Skús to

Hľadaj ma
hľadaj
Tam kde vietor ustáva
Tam kde nikto iný nebude
len ja
a moje myšlienky

V zaprášených mestách ma
hľadaj

V mestách plných vrahov a
ľahkých dám
rýchlozbohatlíkov a
vrahov na objednávku

A potom v tom najhoršom bare
si pozri moje obrazy a
kúp si jeden z nich
Zaves si ho nad posteľ

V blázincoch ma hľadaj
kde ľudia nadávajú
len na pocity
a vlastné výčitky
Hľadaj ma v prázdnej izbe

Hľadaj ma na nebi
ktoré sa
po búrke otvára a vypúšťa
vtákov ktorí sa nevrátia
Hľadaj ma medzi oblakmi

Hľadaj ma v tmavých alejách
na trávnikoch v parkoch
skáčuc do jazier a
sušiac sa na slnku
Hľadaj ma v budúcich životoch

Maroš Féher

Snáď

Čo je to báseň ?
Vrabce kúpajúce sa v mláke
starena vyberajúca kontajnery
blázni za mrežami
milenci v posteli ?
Hm ... snáď básnik daruje
ľuďom seba a celý svet

13.11.1989

XXX

poslali ho po smrť
lebo sa vždy vliekol
desil sa svojho poslania
nuž sa poponáhľal

9.11.1994

XXX

dievčatko stálo
pred portrétom dámy v modrom
očami sa vpíjalo
do modrej nádhery šiat
a nervózne si narovnávalo
šatočky na pučiach
a boľavých bradavkách
a ani v predstavách
sa nechcelo pozrieť
do zrkadla

21.10.1984

XXX

Dievčenské denničky
doráňané pohľadmi rodičov
sa smutne krčia
na dne zásuviek
Dievčenské srdiečka
doráňané otázkami rodičov
sa smutne krčia
v kútke posteli
a plačú
a plačú

19.7.1984

Adela Jandreková

No ha, ha, ha

- Rozprava sa 286 s Pentiom:
286: A-hoj, ja som 286.
Pentium: Ahoj, ja som Pentium.
286: A vieš dob-re po-čí-tať?
Pentium: Môžeš ma vyskúšať.
286: Tak koľ-ko je 2+2?
Pentium: 5.
286: Ale to nie je správ-ne.
Pentium: Ja viem, ale rýchlo.

- Viete, ako sa prežehná počítačový maniak?

... V mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého, Enter.

- Ako sa vola kanibal, čo si zjedol mamu?

... Polosirota.

- Bohatý cigán ide na mercedese a dostane defekt. Zoberie hever a zdvihne auto. Vtom z krikov vybehne iný cigán, vojde do auta, zoberie rádio a uteká.

Bohatý cigán po ňom kričí:

- Čo to robíš?

- Ta ty kradneš koleso, ja rádio

- Vzťahy v rodine.

Hovori sestra bratovi:

- Milan, vieš že sa dobre miluješ?

- Aj mama mi to dnes povedala

- Pán Májsky chytil zlatú ryбку a chce ju hodiť spať do vody, no ryбка kričí:

- počkaj, počkaj a čo tri želania?

A Májsky na to:

- tak hovor.

- Prečo spadne vrtulník s blondínkou?
... blondínke bola zima a tak vypla ventilátor.

Íde červená čiapočka lesom a stretne vlka:

„Kam ideš, ty krava?“

„Ja nie som krava, ja som Červená Čiapočka

a nesiem bábicke košík s bábovkou a vínom.“

„Hej? A kde máš košíček?“

„Ja krava, zabudla som ho doma!“

- Miliónarsky syn ma narodeniny a otec, miliónár sa ho pýta:

- Čo si želáš k narodeninám?“

- Ja neviem, ja už mam všetko, dal si mi športové auto, video, vežu, golfové ihrisko, jachtu, mne viac už nechýba

- No tak, synu, uvažuj, čo ešte ne-máš? - neda sa odradit otec.

- Tak vieš čo, daj mi k narodeninám 10 mŕtvych černochoch.

- Hmm, zvláštne prianie, ale buď.

Už je oslava a na strome visi 10 černochoch. Syn hovorí:

- No super, ale otec, tamten sa ešte hýbe“.

- Možno ti chce niečo povedať“.

Syn pristúpi bližšie, černochoch si povolí slučku a spusti:

- Happy birthday to you...

- Viete prečo Eskimáci reklamujú PEUGEOT 405?

...Lebo sa ich tam vošlo iba

404.

- Chybové hlásenia vo Windows 2000.

1. Enter any 11-digit prime number to continue.

2. Press any key to continue or any other key to quit.

3. Press any key except... no, No, No, Not That ONE!

4. Bad command or file name! Go stand in the corner.

5. This will end your Windows session. Do you want to play another game?

6. Windows message: "Error saving file! Format drive now? (Y/N)"

7. This is a message from God Gates: "Rebooting the world. Please log off."

8. To "shut down" your system, type "WIN"

9. BREAKFAST.SYS halted... Cereal port not responding.

10. COFFEE.SYS missing... Insert cup in cup holder and press any key.

11. File not found. Should I fake it? (Y/N)

12. Runtime Error 6D at 417A:32CF: Incompetent User.

13. Error reading FAT record: Try the SKINNY one? (Y/N)

14. WinError 16547: LPT1 not found. Use backup. (PENCIL & PAPER.SYS)

15. User Error: Replace user.

16. Windows VirusScan 1.0 - "Windows found: Remove it? (Y/N)"

17. Your hard drive has been scanned and all stolen software titles

have been deleted. The police are on the way.

Veľká vojna medzi Angličanmi a Čiňanmi. Čiňania boli vysilení, jeden vstal a z druhého brehu rieky kričí na Angličana:

- mier, mier a máva bielou vlajkou.

Angličan nabije pušku a kričí:

- ja mierim ty len stoj.

Idú dvaja policajti po ulici. Jeden z nich nájde zrkadlo a hovorí:

- Aha, moja fotka.

Príde druhý, pozrie sa do zrkadla a hovorí:

- Ale veď to je moja fotka.

Začali sa hádať koho je to fotka, až šli za šéfom nech ich rozsúdi. Šéf sa pozrel do zrkadla a hovorí:

- Chlapi, to je moja fotka.

A strčil si ju do vrečka plášt'a. Prišiel domov, zavesil si plášť na vešiak a zrkadlo mu vypadlo. Išla okolo jeho dcéra, zovihla zrkadlo, pozrela sa doň a kričí:

- Mama, mama, otec má milienku.

Príbehla mama, pozrela do zrkadla a vraví:

- No ale akú špatnú...

- Prečo sa policajti šúchajú o stenu?

...Aby z nich boli drsní chlapi.

- Ján Slota na smrteľnej posteli si želá aby ho prekrstili na Maďara. Farár sa zarazí a pýta sa ho:

- nerozumiem, vy taký národovec...?

- Len ma prekrstite, pán farár. Viete, ľahšie sa mi bude odohádať z tohoto sveta s vedomím, že bude na Slovensku o jedného Maďara menej“.

Otecko sa sprchuje a do kúpeľne mu vbečne

štvorročná dcérka:

„Čo to máš medzi nohami?“

Otecko okamžite zakryje chúlóstivé miesto

a premýšľa, ako jej to vysvetli:

„No vieš to je ježko.“

A dcéruška na to s úsmevom:

„Oci, ten ježko má ale žurika, čo?“

Je to celé hnedé a vykúkajú z toho

dve malé modré očka. Čo je to?

-Maximálne zasraté dečko.

Policajt stratí obušok. Ide za nim dievčaťko,

zodvihne obušok, príde k nemu a opýta sa ho:

„Nie je to váš obušok?“

„Nie ja som svoj stratil.“

Stretne holohlavý hrbatého

a pýta sa ho:

„Počuj kolega, čo to máš na chrbte?“

„Harmoniku ty hovädo strapaté!“

That's all folks today

Ospravedlnenie

V minulom, čiže prvom čísle jestli se nemýlím, ste mali možnosť najst' nejaké tie chyby. Kto ich nenašiel, nech sa veľmi neukazuje na oči slovenčinárom a iným, ktorých sme ukrivdili. Chceme povedať, že tie chyby boli úmyselné, pretože vyeme normafše šerobyť' chibi a nbech my nigto nevravý že ne, chcelo sa vedieť, či budete len kritizovať za chyby, alebo za niečo aj pochváľite. Keďže tých pochvál však bolo o dosť menej, uchýlil som sa urviest' niektoré veci na správnu mieru. Takže poporiadku.

Ešte vopred sa ospravedlňujem tým, ktorí nevedia čítať (kontaktujte niekoho kto vie). Obálka je fasa, lebo som ju robil ja, nie Ja, ale Bos, takže ideme ďalej. Druhá strana je v pohode a komu sa niečo nepáčilo, nič sa nedá robiť, ja je ja, a s tým ako píše, málokto niečo urobí. Tretia strana je kontroverzná. Ospravedlňujem sa všetkým, ktorí si myslia, že je to politická anketa, áno je. Dúfam, že dnešná anketa sa už bude páčiť viac. Pri štvrtej a piatej strane sa v podstate nie je za čo ospravedlňovať. Ináč tento článok zaznamenal vyslovene dobré i horšie ohlasy. Dúfame

však, že ako som sa dopočuť bitka v prime kvôli politickým názorom nebola kvôli tomuto článku. Šiesta a siedma strana mala len jednu chybu, ak nepočítam ďalšie, a to, že viacfarebné graffiti sa nazýva PIECE a nie peace, ospravedlňte ma, ja som taký peace-maker. Na ôsmej strane je zopár faktických chýb, ktoré boli vyrobené pri prepisovaní, a tak keď máte veľký záujem, kontaktujte Mepa (tel. č. 0977 622 622, maximálnu cenu hovoru nikto nepozná, 65 SK/min, len nad 18 rokov a len po 20⁰⁰). Deväta strana vraj nie je produktívna, konkrétne články akéhosi Bosa, ktorý je akýsi redaktor akéhosi časopisu XXI, bch, he, he... K desiatej a jedenástej strane na nemôžem vyjadriť, keďže Face to Dance nie je môj style, no design je podľa mňa výborný. Dvanásť a trinásť strana je to isté ako ôsma strana. Štrnásť a pätnásť strana – ospravedlňujem sa všetkým, ktorí nevedia po česky, a ako si môžete všimnúť, pripomienky ku komixu hobit som si zobral k srdcu a v dnešnom čísle môžete najst' úplne nový komix – po slovensky. Šesťnásť strana – tu sa musím ospravedlniť hlavne sebe, že som nešiel tvrdšie,

lebo po vzhliadnutí filmu Saving Private Ryan som pocítil tak záporný pocit voči intolerancii inej rasy a vyznávačom fašizmu, že naozaj neviem pochopiť, ako je možné že stále sa takýto ľudia nájdu a nedá sa to zmeniť. Sedemnásť strana bola v pohodičke. Podobne na tom bola aj osemnásť strana, ktorá dokonca zaznamenala úspech u mojej starej mamy (týmto ju pozdravujem). Na stranách dvadsať až dvadsať tri bola v podstate len jedna chyba, že pán profesor ŠOFFA sa nevolá Štoffá, ale ŠOFFA! Dvadsaťštyri a dvadsaťpäť – ospravedlňujem sa pánu profesorovi Jozefovi Dzurjakovi za chyby spôsobené nesprávnym prepisom, a pánu profesorovi Jozefovi Červeňákovi za zámenu slova LÁNY za hány. Dvadsaťšesť – je dôvodom na ospravedlnenie sa tým, ktorí nevedia lúštiť osemsmierovky – stačí aby ste napísali a my zoženieme odborníka ktorý vám písomne odpovie. Ospravedlňujem sa tým, ktorým sa stípy nepáčili, bolo to spôsobené tvorbou stránky v časovej tiesni. A na záver sa ospravedlňujem za gramatické chyby, za chyby na ktoré som zabudol, a za to, že v školskom automate vo štvrtok nebola voda – za to nemôžem fakticky. Úplne na záver chcem vyzdvihnúť poslednú stranu... Toť vsjo.

Za redakciu toto spískal (spísal) (Bos)

Časopis XXI vydáva New Košice, OG Alejová 1, č. d. 33, 040 49, Košice

Miesto určené pre korešpondenciu: THE BOX OF XXI

Tlač: Priemyselná banka a. s. Košice

Uverejnené názory sa nemusia zhodovať so stanoviskom redakcie.
Vyhradzujeme si právo na výber, krátenie a redakčnú úpravu príspevkov.
Nepodpísané a príspevky autorov ktorí nesúhlasia so zverejnením plného mena nezaraďujeme.
Publikované príspevky nehonorujeme, nevyžiadané fotografie a rukopisy nevraciam

Afričan

Ázijčan

Európan

Rasista

L'UDIA
PROTI RASIZMU

Podpor kampaň proti rasizmu!

P.O.BOX 73, 810 00 Bratislava

	Utorok	10 ⁰⁰ – 22 ⁰⁰	
	Streda	10 ⁰⁰ – 02 ⁰⁰	od 21 ⁰⁰ DISCO (ženy vstup zdarma)
	Štvrtok	10 ⁰⁰ – 02 ⁰⁰	od 21 ⁰⁰ DISCO (ženy vstup zdarma)
	Piatok	10 ⁰⁰ – 04 ⁰⁰	od 21 ⁰⁰ DISCO
	Sobota	12 ⁰⁰ – 04 ⁰⁰	od 21 ⁰⁰ DISCO
	Nedeľa	12 ⁰⁰ – 22 ⁰⁰	od 17 ⁰⁰ Tanečné popoludnie
AEROBIC HEC	Každý utorok		od 19 ⁰⁰ do 21 ⁰⁰

KONCERTY

ŠTÁTNA FILHARMÓNIA, Dom Umenia, Moyzesova 66, tel.: 622 07 36, 622 45 14, 622 72 16

5.	19 ⁰⁰	Dom umenia	
	dirigent	GEORG KUGI	Rakúsko
	klavír	KICHOUNG LEE	Južná Kórea
	program	C. Bizet : C. Saint-Saens: L. van Beethoven:	Carmen, suita č. 1 Koncert pre klavír a orchester suita č. 2 g mol Symfónia č. 1 C dur
12.	19 ⁰⁰	Dom umenia	
	dirigent	PETER FERANC	Slovenska Republika
	husle	FRÉDERIC PELLASY	Francúzsko
	program	E. Chausson J. Brahms A. Dvořák	Poem (sólo husle) Koncert pre klavír a orchester D dur Symfónia č. 7 d mol
26.	19 ⁰⁰	Dom umenia	
	dirigent	TOMÁŠ KOUTNÍK	Festival sakrálného umenia
	spev	S. Tomová, G. Hubnerová, M. Lehotský, M. Gubal'	Česká Republika
	program	F. Durante F. Schubert J. Hydn	Magnificat B dur Symfónia č. 4. „Tragická“ „Theresienmesse“ omša B dur
29.	20 ⁰⁰	Evanielický kostol	
	organ	IVAN SOKOL	Koncert v rámci boja proti drogám
	prednes	BOŽIDARA TURZONOVÁ	
	program	J. S. Bach a citácie z Bible	

KLUB M, Moldavská 37, tel.: 643 96 54

2. – 30.	od 10 ⁰⁰ do 21 ⁰⁰	Fed'o MAJERECH	Výstava kresleného humoru vo foyeri klubu M
12.	19 ⁰⁰	ELETRIC BLUES BAND	Koncert najvýznamnejšej bluesovej kapely u nás
22.	19 ⁰⁰	Wabi DAŇEK & Miloš DVOŘÁČEK	Koncert predstaviteľa českej folkovej scény
29.	19 ⁰⁰	Divadlo STOKA – Sami meri vari	Divadelné predstavenie avantgardného súboru

HUDBA

DISCO	HACIENDA, Hlavná 65	okrem Nedele, Pondelku a Utorok	tel.: 622 35 19
JAZZ	JAZZ CLUB, Kováčska 39	pravidelne DISCO a JAM SESSION	tel.: 622 42 37
COUNTRY	DIERA Poštová 14		tel.: 622 05 51
ROCK	TUBA, za JUMBOM cca 100 metrov		

viac informácií na telefónnych číslach

MÚZEÁ A GALÉRIE

VÝCHODOSLOVENSKÁ GALÉRIA	Hlavná 27	tel.: 622 11 87, 622 11 88
VÝCHODOSLOVENSKÉ MÚZEUM	Hviezdoslavova 3	tel.: 622 30 61
SLOVENSKÉ TECHNICKÉ MÚZEUM	Hlavná 88	tel.: 622 40 35, 622 40 36
MÚZEUM VOJTECHA LOFFERA	Alžbetina 20	tel.: 622 30 37

viac informácií na telefónnych číslach

KINÁ

Kino CAPITOL, Masarykova 2, tel.: 600 52 36

1. - 4.	ZORROVA MASKA	MP - 12	15 ³⁰ , 18 ⁰⁰ a 20 ³⁰ , 4. 11. iba o 15 ³⁰ a 18 ⁰⁰	vstupné 70 sk
4.	OČI HADA	MP - 12	20 ¹⁵ - Projekt L&M American Cinema	
5. - 25.	DOBRY WILL HNTING	MP - 12	15 ⁴⁵ , 18 ⁰⁰ a 20 ¹⁵ , 18. 11. iba o 15 ⁴⁵ a 18 ⁰⁰	vstupné 60 sk
18. 11.	MESTO ANJELOV	MP - 12	20 ¹⁵ - Projekt L&M American Cinema	
26. - 30.	MESTO ANJELOV	MP - 12	15 ⁴⁵ , 18 ⁰⁰ a 20 ¹⁵	vstupné 60 sk

Kino Družba, Luník II, tel.: 428 572

1. - 4.	ZORROVA MASKA	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ a 20 ¹⁵	vstupné 65 sk
5. - 11.	ČAROVNÝ MEČ	MP	15 ³⁰ a 17 ⁴⁵	vstupné 50 sk
5. - 11.	DOBRY WILL HUNTING	MP - 12	20 ⁰⁰	vstupné 60 sk
12. - 18.	OČI HADA	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ a 20 ⁰⁰	vstupné 55 sk
19. - 25.	MAFIA	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ , 20 ⁰⁰	vstupné 55 sk
26. - 27.	ARMAGEDON	MP - 12	16 ⁰⁰ a 19 ⁰⁰	vstupné 55 sk
28. - 29.	LOV NA MYŠ	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ a 20 ⁰⁰	vstupné 48 sk
30.	ZACHRÁŇTE VOJAKA RY- ANA	MP - 12	16 ⁰⁰ a 19 ⁰⁰	vstupné 60 sk

Kino TATRA, Hlavná 8, tel.: 622 12 23

1.	ATLAVIS	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ a 20 ⁰⁰	vstupné 50 sk
2. - 4.	MORTAL KOMBAT 2	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ a 20 ⁰⁰	vstupné 48 sk
5. - 11.	OČI HADA	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ a 20 ⁰⁰	vstupné 55 sk
12. - 12.	DOBRY WILL HUNTING	MP - 12	20 ⁰⁰	vstupné 60 sk
19. - 22.	ARMAGEDON	MP - 12	16 ⁰⁰ a 19 ⁰⁰	vstupné 55 sk
23. - 25.	ZAKLÍNAČ KONÍ	MP - 12	16 ⁰⁰ a 19 ⁰⁰	vstupné 55 sk
26. - 30.	MAFIA	MP - 12	15 ³⁰ , 17 ⁴⁵ a 20 ⁰⁰	vstupné 55 sk

Kino ÚSMEV, Kasárenské námestie 1, tel.: 622 12 22

1. - 7.	MALÍ BOJOVNÍCI	MP - 12	16 ⁰⁰ , 18 ⁰⁰ a 20 ⁰⁰	vstupné 58 sk
8. - 11.	MRAVEC Z	MP - 12	16 ⁰⁰ , 18 ⁰⁰ a 20 ⁰⁰	vstupné 58 sk
12. - 30.	NIEČO NA TEJ MAPE JE	MP - 15	16 ⁰⁰ , 18 ⁰⁰ a 20 ¹⁵	vstupné 68 sk

Kino IMPULZ (v kine ÚSMEV)

1. - 30.	DRSNÝ A DRSNĚJŠÍ	MP - 12	16 ¹⁵ a 19 ¹⁵	vstupné 40 sk
----------	------------------	---------	-------------------------------------	---------------

Filmový klub CINEFIL, Galéria Doktora Živaga, Dominikánska námestie 8

2.	EXTRA ŽIVOT	19 ¹⁹	vstupné 30
6.	MURIEL SA VYDÁVA	19 ¹⁹	vstupné 30
9.	LEKCE FAUST	19 ¹⁹	vstupné 30
11.	SPIKLENCI SLASTI	19 ¹⁹	vstupné 30
13.	BOZK PAVÚČEJ ŽENY	19 ¹⁹	vstupné 30
16.	SPOMÍNAŠ NA DOLLY BELL	19 ¹⁹	vstupné 30
18.	DOM OBESENCA	19 ¹⁹	vstupné 30
20.	PODZEMIE	19 ¹⁹	vstupné 30
23.	MLČANIE	19 ¹⁹	vstupné 30
25.	HODINA VLKOV	19 ¹⁹	vstupné 30
27.	MARKETA LAZAROVÁ	19 ³⁰	vstupné 30
30.	VEEKÁ ŽRANICA	19 ¹⁹	vstupné 30

ZÁBAVNÉ PODUJATIA

JUMBO CENTRUM, Masarykova 2, tel.: 633 58 95

LASER DISCO NIGHT	Piatok a Sobota	21 ⁰⁰ - 04 ⁰⁰
MLADEŽNÍCKE DISCO	Piatok a Nedeľa	18 ⁰⁰ - 21 ⁰⁰
DETSKÁ DISKOTÉKA	Nedeľa	14 ³⁰ - 17 ⁰⁰
REŠTAURÁCIA LAGÚNA	Pondelok	10 ⁰⁰ - 22 ⁰⁰